

“ அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு.” — திருக்குறள்

சமுத்தின் இசைக் கலைஞர்

பேட்டிக் கட்டுரை

கேள்வி: தாங்கள் இசையில் ஈடுபட்டதற்குரிய காரணத்தைக் கூறமுடியுமா?

விடை: எனது அன்புத்தந்தையார் (காலஞ்சென்ற திரு. M. S. பரம் அவர்கள்) ஓர் சங்கீத வித்துவானாக இருந்தாலும் மலேசியாவில் அரசாங்க உத்தியோகத்தராய் இருந்து இளம் வயதிலேயே இளைப்பாறி எழுது நாட்டில் முழு முச்சாக இசையைப் பரப்புவதில் ஈடுபட்டார். ஆகையால் அந்தச் சூழ்நிலையில் வளர்ந்தபடியாலும் இயற்கையாக இசைஞானம் இருந்தபடியாலும் என்னை இக்கலை ஈர்த்துள்ளது.

கேள்வி: இசைத்துறையில் தங்களது தந்தையாரின் ஈடுபாடு யாது?

விடை: சங்கீதப் பரம்பரையில் உதித்த எனது பிதர், அக்காலத்தில் ஆங்கிலே ஆட்சியின் தாக்கினால் மேற்கு நாட்டு இசை மோகம் இங்கு ஏற்பட்டதால் எதிராகப் பேராடி எழுது இசையை விடுவீடாகச் சென்று அவரும் வேறு ஒரு சில வித்துவான்களும் கூறித்ததை நான் நன்கு அறிவேன். இதைப்பரப்பும் நோக்கமாக 1931 இல் வட இலங்கைச் சங்கீத சபையை அவர் தாபித்தார். அப்பொழுது அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்த வடமாகாணக் கல்வி அதிகாரி திரு. ஐயேன் சண்டிமன் இதற்கு முழு ஆதரவையும் கொடுத்தார். அதன் பின்னர், கல்வி வித்தியாதிபதிகளாக இருந்த K. S. அருள்நாந்தி, V. K. நாதன், A. G. R. சுவாமிநாதன், R. சந்திரன், என்போர் முழு முச்சுடன் இவருக்கு உதவி புரிந்தனர். இவருடைய தன்னலமற்ற சேவையைப் பாராட்டும் நோக்கமாக அரசாங்கம் அவரைக் கௌரவ சங்கீத வித்தியாதரிசியாக நியமித்தது. கோடைக்கால சங்கீத வகுப்புகளை ஒவ்வொரு வருடமும் 2 மாதத்திற்கு நடாத்தி இந்தியாவிலேயே தலைமுறந்த வித்துவான்களை வரவழைத்து நடாத்தியுள்ளார். சங்கீத கலாநிதிகள் T. S. சபேஸ்வரன், முகறி சுப்பிரமணிய ஐயர், தஞ்சாவூர் K. பொன்னப்பாண்டி, யருங்காப்புரி கோபால் கிருஷ்ண ஐயர் போன்ற சங்கீத மேதைகள் அதற்கு அதிபர்களாக இருந்தனர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக

பேரும் ஆற்றலும் வாய்ந்த இசைக்கலைஞர் S. பரம் தில்லை ராஜா அவர்கள் சங்கீதத்திற் பட்டம் பெற்றவர். பொருளாதாரத்திலும் M. A. பட்டம் பெற்றவர். இக்கட்டுரையில் இவர் கூறும் கருத்துக்கள் சங்கீத உலகு சம்பந்தமான எவ்வளவோ செய்திகளை நாம் தெரிந்துகொள்ள உதவியாக இருப்பதோடு சங்கீத உலகிற்கு ஆக்கம் தருவனவாகவும் உள்ளன.

சுத்தில் நடைபெற்ற தமிழிசை விழாவில் தலைமை தாங்கி, தனக்கும் எங்கள் நாட்டிற்கும் புகழ் ஈட்டினார். எனது தந்தையார் எடுத்த முயற்சியிலேயே இன்று எழுது நாட்டில் சங்கீதம் எங்கும் பரவியிருக்கின்றது என்று கூறினல் மிகையாகாது. இவரின் தொண்டிற்கு காலஞ்சென்ற W. M. குமாரசாமி, கலை யரசு சொன்னலிங்கம், R. முர்த்தியையர், R. சோமசுந்தர உடையார் பக்கப்பலமாக இருந்தனர்.

இந்திய வித்துவான்களிடமும் கற்கும் வசதி கிடைத்தது. இதில் ருங்காபுரி

S பரம் தில்லைராஜா M.A. Dip-in-Ed., Dip-in-Music

கோபாலகிருஷ்ண ஐயர், திருச்சி சகோதரர்கள், லக்

சுமி நாராயண ஐயரும் அதன்பின் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் பொழுது திருப்பாம்புரம் கவாமிநாத ஐயர், சித்தூர், திருப்பாம்புரம் கிவசப்பிரமணிய பிள்ளை, மயிலம் வச்சிர முதலியாரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

கேள்வி: தாங்கள் இசை கற்றதன்மீது பட்டதாரியாகவும் இருக்கின்றீர்கள். ஆதலால் தங்களின் கல்வியின் முன்னேற்றம் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறமுடியுமா?

விடை: எனது பாடசாலைக் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் பரியோவான் கல்லூரியிற் பயின்றேன். அங்கு வண்டன் மந்திரிக்குலேசன் பரீட்சையிற் சித்தியடைந்து பல்கலைப்புக வகுப்பிலே படித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது இலங்கை அரசாங்கத்தின் சங்கீதப் புலமைப் பரிசில்

பெற்று எனது தந்தையாரின் விருப்பத்திற் கிணங்க அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்தேன். பரியோவான் கல்லூரியில் பல துறைகளில் புகழ் பெற்றேன். தடுப்பாட்டம் (கிரிக்கெட்), உதைபந்தாட்டம் முதலாம் கோஷ்டியுடன் விளையாடியதுடன் 1943 இல் கல்லூரி அத்தலறிக் (Athletics) கோஷ்டியின் முதல்வனாகவும், பார்ஜிற்ற இல்லத்தலைவராகவும் மாணவ முதல்வனாகவும் கடமையாற்றியுள்ளேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 3 வருடம் சங்கீதம் பயின்ற போஸ்ட் சங்கீத பூஷண வகுப்பில் படித்து முதலாம் வகுப்பில் சித்தியும் அடைந்தேன். அத்துடன் பொருளாதாரத்தில் M. A. பட்டம் பெற்றுள்ளேன். இதன்பின்னர் இலங்கை வந்ததும் பட்டதாரி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி 1958 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி டிப்ளோமா பட்டமும் பெற்றுள்ளேன். சென்ற 11 வருடங்களாகக் கல்லூரி அதிபராகக் கடமையாற்றி வருகிறேன்.

கேள்வி: தங்கள் குடும்பத்தில் தாங்கள் மாத்திரம் (வளர்ச்சி பக்கம் 2)

கந்தப்பச்செட்டியார்கலைக்கோட்டம்

ஒரு இனத்தின் தனித்துவம் அந்த இனத்தின் சீரிய வாழ்வுக்கு உடையுள்ளது என்பது அத்தகைய வாழ்வின் உயிர் நிலையாகவும் உறுதுணையாகவும் அமைவன அந்த இன மக்களின் மொழி, கல்வி, கலை, பண்பாடு என்பனவாம். மொழி இன்றிக் கல்வி இல்லை, கல்வி இன்றிக் கலை இல்லை, கலை இன்றிப் பண்பாடு இல்லை என்பது ஆய்வு நோக்கால் நன்கு கண்டறியப்பட்ட ஒரு பெரும் உண்மையாகும். இந்த நற் பெரும் நோக்கினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அயராது பூயங்கிப் பணி செய்து வரும் கல்வி, கலை, கலாசாரக் காப்புக் கழகம். தனது

வருங்காலத் திட்டத்துக்குரிய ஆக்கப்பெரும் பணிகளை நல்முறையில் செயற்படுத்துவதற்கு மூல உதவியாக, பெரும் அளவுள்ள காணி நிலம் ஒன்று யாழ்ப்பாணம் நகரிலார் யமுனாபுரம் பகுதியில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்ப் பெரு மக்களின் கல்வி, கலை பண்பாடுகள் அழிக்கப்படாது பேணிக் காத்து இலாதே வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற பேரார்வத்துடன், யாழ்ப்பாணம் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் தேவஸ்தான பரிபாலகர் திரு. வை. கந்தப்பச் செட்டியார் அவர்கள் அக்காணி நிலத்தை மேற்படி கழகத்திற்கு மனமுவந்து வழங்கியுள்ளார்கள். அப்பெரு

நிலம் “கந்தப்பச் செட்டியார் கலைக்கோட்டம்” எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

நன்றி கூறும் நற்கழகம்

செந்தமிழினத்தின் சீரிய வாழ்க்கையில் சிறப்புற மிளிர் கவின்கலை அனைத்தையும் கண்ணொள மதித்துக் காத்துப் போற்றி வளர்க்கும் பெரும் பணியில் ஈடுபாடு கொண்டு, அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்துவரும் கல்வி, கலை, கலாசாரக் காப்புக் கழகத்தின் வருங்கால ஆக்கத் திட்டங்களுக்கு அடிப்படை உதவியாக, பழம் பெரும் புகழ்படைத்த சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நல்லூர்ப் பெருநகரில், நீண்டு செறிந்து பரந்த நிலப்பரப்பு ஒன்றைத் தமது நெஞ்சார வாழ்த்தி, வள்ளற் பெரும் பண்புடன் வழங்கி உதவிய உயர்நிரு

வை. கந்தப்பச் செட்டியார் அவர்களுக்கு மேற்படி கழகம் தனது மனமார்த்த நன்றியறி தலை நவிலுகின்றது.

இங்ஙனம், செயற்குழு உறுப்பினர்

ஆனந்த வு ஆனி மீ (1974 யூன்)

பார்வை

நெறி

சான்றோர் சென்ற நெறி எனப் புறநானூற்றில் ஒரு தொடர் வருகிறது. அத்தொடர் ஒலிநயமும் பொருளாழமும் வாய்ந்த தொடராக அமைந்துள்ளது. நல்லதோர் வாழ்வை வாழ எண்ணும் மனிதனே, நல்லதோர் சமுதாயத்தை உருவாக்க எண்ணும் இலக்கியமோ, நல்லதோர் கொள்கையை வளர்க்க எண்ணும் சஞ்சிகையோ ஒரு நெறினைப் பின்பற்றவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

கலைக்கண் கலைஇலக்கிய இதழும் தனக்கு என்றோர் நெறியை வகுத்துக்கொண்டு கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தன்னால் இயன்ற பணியைப் புரிந்துவருகின்றது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகத் திங்கள் தோறும் இருபத்து மூன்றாம் திகதி வெளிவந்த கொண்டிருந்த கலைக்கண் அதன் வெளிவந்த கொண்டிருந்த கலைக்கண் அனைத்து வழக்கத்திற்கு மாறாகச் சென்ற இருபத்து மூன்றாம் திகதி வெளிவரவில்லை. நேயர்கள் பலர் தாமதத்தின் காரணத்தைக் கடிதமூலம் வினவினர். வேறு சிலர் நேரில் வந்து விசாரித்தனர். இவையெல்லாம் கலைக்கண்மீது நேயருக்கு இருக்கும் அபிமானமே என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

கலைக்கண்ணைச் சஞ்சிகை உருவில் மாற்று மாறு பலரும் கேட்டிருந்தனர். சென்ற திங்கள் இதழைச் சஞ்சிகையாக மாற்றுவதற்கு நாமும் முயற்சி செய்தோம். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளில் நாட்கள் சென்றனவே அன்றி முயற்சிகைகூடவில்லை. பத்திரிகை வடிவில் இருக்கும் ஒன்றைச் சஞ்சிகை வடிவில் மாற்றுவது இந்த நேரத்திற் பெருஞ்சிரமமான ஒன்று என்பதை அனுபவரீதியாக உணர்ந்தோம். ஈற்றில் சஞ்சிகையாக ஆக்குந் முயற்சியைச் சில காலத்துக்கு ஒத்தி வைத்துவிட்டு முன்பு போலவே பத்திரிகை வடிவில் இவ்விதழைத் தந்துள்ளோம்.

இருபத்துநான்கு இதழ்களையும் உரிய நேரத்துக்குப் பெற்றுவந்த நேயர்கள் இப்போது நேர்ந்த காலதாமதத்தைப் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள் என்பதை அறிவோம். ஆயினும் தாமதத்துக்கு மன்னிப்புக் கேட்கிறோம்.

கலைக்கண் இந்த இதழ் மலராக வருகின்ற மையிலே அதிக டிக்கெட்டுடன் வெளிவருகின்றது.

இவ்விதழின் முன்பக்கம் ஈழத்தின் இசைப் பெருங்கலைஞர் எஸ். பரம் தில்லைராஜா M. A. அவர்களின் அழகும் பயனும் வாய்ந்த பேட்டிக் கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது.

அறிஞர் க. சி. குலரத்தினம் அவர்களின் ஆங்கிலப்புலமை தொடர்கட்டுரை வழமைபோல் இதழை அலங்கரிக்கிறது.

ஓவியக் கலைஞர் ச. பெனடிக்ற் அவர்களின் பயணக் கட்டுரை அடுத்த இதழில் வரும்.

சென்ற இதழில் அறிவித்ததுபோல பேராசிரியர் வ. பெருமாள் எழுதிய இலக்கியமும் வாழ்க்கையும் என்னும் கட்டுரை இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ளது.

ஆ. சி. செல்வன் அவர்களின் இனிய கவிதை ஒன்று இடம்பெற்றுள்ளது.

கவிஞர் எஸ். டி. சுந்தரம் அவர்களின் 'உலக அரங்கில் உயர்தனி நாடகம்' என்ற சிறந்த ஆய்வுக் கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது.

பலவகையாலும் இந்த மலர் கலைக்கண் வாசகர்களைப் பெரிதும் மகிழ்ச்சிபுறச் செய்யும் என்று நம்புகிறோம்.

ஈழத்தின் இசைக்கலை

[1-ஆம் பக்கத்து வளர்ச்சி]

தான் சங்கீதத்தில் ஈடுபட்டவர்களா?

விடை: இல்லை எனது இரண்டாவது சகோதரி என்னை விட ஒரு படி தாண்டி சங்கீதத்திலேயே இலக்கியத்தில் ஒரேயொரு M. A. பட்டதாரியாகத் திகழ்கின்றார். அதுவும் முதலாம் பிரிவில் சித்தியடைந்துள்ளார். ஆனால் ஒரு சாதாரண பாடசாலையில் மாத்திரம் அவர் ஆசிரியராகக் கட்டமை பார்ப்பது எனக்குப் பெரும் கவலைபைக் கொடுக்கிறது.

கேள்வி: தங்களது சங்கீத வாழ்ச்சியில் மறக்கமுடியாத சில சம்பவங்களை எனக்குக் கூறமுடியுமா?

விடை: நிறைய உண்டு. எதைச் சொல்லுவதென்று தெரியவில்லை. நான் இந்தியாவில் படிக்கும் பொழுது வருடா வருடம் சிதம்பரத்தில் பகற் சலிவியாக்ரபாக சபையினரால் நடாத்தப்படும் இசை விழா 1948 இல் நடைபெற்றது. இதில் இந்தியாவின் தலைநகரத்திலிருந்துவான்களே பாடுவார்கள், அன்றுமதுரை மணியியின் கச்சேரி. புலக வளம்மையத் தப்பிவிட்ட தால் அவர் அன்று வரவில்லை. நிர்வாகிகள் அப்பொழுது பேராசிரியராக அண்ணாமலையில் இருந்த சித்தூர் அவர்களிடம் வந்தார்கள். சித்தூர் அவர்கள் என்னை அழைத்து மதுரை மாணிகுப்பு பதிலாக என்னை பாடுமாடி கட்டையிட்டார்கள் எனக்குச் சற்றுமயம் இருந்தாலும் அன்று மூன்றரை மணிநேரக் கச்சேரி சிதம்பரம் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் 2,000 க்கு மேல் உள்ள இரசிகர்களுக்கு முன்னிலையில் பாடி எல்லோருடைய மதிப்பையும் பெற்றேன். அடுத்தது எனது 13 வது வயதில் மலேசியாவில் எல்லாமிரதான நகரங்களிலும் கச்சேரி செய்து நல்ல பணம் சம்பாதித்ததோடு, என்னுடன் வந்த தந்தையாரின் கனவானவானதைப் பார்த்து மகிழ்ந்தேன். திருச்சி வாடுவி நிலையத்தைப் பார் க்கப்போன இடத்தில் ஓடிசுன் நடந்து கொண்டிருந்ததும் அதில் நான் பாட அனுமதிக்கப்பட்டு சித்தியடைந்து திருச்சி வாடுவியில் பல வருடங்கள் பாடியது மறக்க முடியாத நினைச்சியாகும்.

"ஈழ நாடு" பத்திரிகை மதுரை ஆதினம் எனக்கு 'காணம் குதவாரி' பட்டம் வழங்கிய செய்தியும் அதில் அடங்கும். 'கலைக்கண்' என்று எனது இல்லத்திற்குப் பெயர் சூட்டியதற்குப் பொருத்தமாக, அடிக்கடி இந்தியாவின் சிறந்த கலைஞர்கள் ஆகிய பாலமுரளி; ரங்காச்சாரி, கலியாணக் கிருஷ்ண பாகவதர், சித்தூர் I. K. கோவிந்தராவ், போன்றவர்கள் விருந்தினராக இருந்த பக்கியம்

எனக்குக் கிட்டியது. எனது 7 வது வயதில் எனது இல்லத்தில் நான் பாடியதைக் கேட்டு காரில் தனது மடியில் வைத்து என்னை திருமதி D. K. பட்டம்மாள் கிரிமலைக்கு அழைத்துச் சென்றது மறக்க முடியாத ஓர் சம்பவமாகும்.

கேள்வி: இசைமன்றங்களிலுள்ள தங்களுடைய ஈடுபாடு, கருத்துக்களை கூற முடியுமா?

விடை: இன்று பல இடங்களிலும் சங்கீத சபாக்கள் இசையை வளர்த்து வருகின்றன என்பதைப் பாரக்கும் பொழுது மிகச் சந்தோசமாக இருக்கின்றது. எனது தையார் தாபித்த கலைக்கண் சங்கீத வகுப்பில் வருடங்கள் களாக நிர்வாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட வர்களில் ஒருவராகக் கட்டமைமாற்றி வருகிறேன். தந்தையார் காலத்தில் பல விதமான சங்கீதத் தொண்டுகளைச் செய்து வந்த இசை சபை இப்பொழுது ஒரு பெரும் பரிட்சிக்கும் நிலையமாக இயங்கிவருவது வருந்தத்தக்கது. அதற்கு இருக்கின்ற நிதிவசதிக்குப் பல கருமங்களில் ஈடுபடலாம் என்பது எனது கருத்து. நல்ல கலாமண்டபம் ஒன்றையும் கட்டி அதில் ஒரு சிறந்த நூல் நிலையத்தையும் அமைக்கலாம். அத்துடன் கலைஞர்கள் ஒன்று கூடிக் கலந்து தத்தம் கருத்துக்களைப் பரிமாறுவதற்கு ஒரு முக்கிய தானமாக அமைவலாம் இசைக் கருவிகளை மற்றுப் இசைசம்பந்தமான விடயங்களைக் கொண்ட ஒரு நூலகத்தை நிறந்ததாக அமைக்கலாம். மாதாமாதம் கச்சேரிகளும், பட்டிமன்றங்களும் வருடாந்த இசைவிழாக்களும் நடத்தலாம் அடுத்து, யாழ்ப்பாணம் இரசிக ரஞ்சன சபா மிகவும் சிறப்பாக இயங்கி வருகிறது. ஒரு இசைக்கலை விரியையும் நடாத்துகிறது. அடுத்தவருடம் இதனுடைய வெள்ளிவிழாவுகளை கொண்டாடப்பட்டு இருக்கின்றது. இதன் தாபகர் திரு. K. V. தம்பு இதை ஆரம்பித்த பொழுது அவருக்கு உறுதுணையாக நிற்கும் பக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. யாழ் கலைமன்றம் மிகவும் சிறப்பாக பதினேழு வருடங்களாகச் சங்கீதத்திற்கும் நாட்டியத்திற்கும் தொண்டு செய்து வருகிறது. இதன் அதிபர் குமாரசாமி

தனது தனி இசைக்கலை உலகிலே பெற்றுள்ளார். நான் ஆரம்பித்த அலை இலங்கை விதவை உயர்ந்த சாதாரண சங்கீதத்தைக் காப்பாற்றி வருவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது. அண்ணாமலை தமிழ் இசைமன்றம் கணிசமான அளவு சங்கீதத்திற்குத் தொண்டு செய்து

வருகின்றது. கொழும்பில் K. K. அச்சுதனால் நடாத்தப்பட்டுவரும் தியாகராஜ சமாஜம் அளப்பரிய செவ்வையக் கொழும்பில் செய்து வருகிறது. வயதில் குறைந்த இளம் கலைஞர் மன்றம் மற்ற எல்லா சபைகளும் சாதிகக் முடியாத காரியங்களைச் செய்து தனக்கென ஒரு தனி இடத்தை வகுத்து வருகிறது. அதன் தலைவர் திரு. பொன். சுந்தரலிங்கம் அதை வளர்ப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கின்றார்.

கேள்வி: தங்கள் இசையை கற்றுக் கொடுப்பதுண்டா? டீடர்கள் உண்டா?

விடை: நான் சங்கீதத்தைத் தொழிலாகக் கொண்டவனல்ல ஆகையால் சங்கீதத்தைப் படிப்பிக்க எனக்கு நேரம் கிடையாது; எனினும், என்னுடன் பாடுவதற்காக ஒரு மாணவனையார் செய்துள்ளேன். ஆனால் சில வித்துவான்கள் என்னிடம் வந்து விவ் நாட்களில் படித்துப் போவதுண்டு முக்கியமாக நாதல் வர வித்துவான்கள் என்னிடம் வந்து பாடாந்தரத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதுண்டு.

கேள்வி: இலங்கையில் கர்நாடக இசை வளர்ச்சி பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

விடை: சமீபகாலத்தில் கர்நாடக சங்கீதம் மிகப்பரவலாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஆழமாக விரித்தியடைகிறதானன்று நோக்கும்போது சிறிது ஏமாற்றம் அடையவேண்டி இருக்கிறது. இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அதை ஒரு தனிக் கட்டுரையாக உங்களுக்கு வேண்டினால் நான் எழுதித் தருகிறேன்.

கேள்வி: கர்நாட இசைக்கலை புரத்தகலை இலங்கைத் தமிழர்களின் கலையில் இந்தியர்களின் கலை என்று இங்கு சங்கீதப் பகுதிக்கு மிகப் பொறுப்பு வாய்ந்த ஒருவர் கூறியுள்ளார். இது பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

விடை: இத்தகையக் குறுகிய எண்ணங்கள் விரக்தி மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறதல்லது வேறொன்றில்லை. அப்படியாயின் நாம் என்னைச் சுவைப் பெளத்தம், கிறிஸ்தவம் முதலிய சமயங்களை பின்பற்ற வேண்டும், அவர் இவற்றை நன்கு உணரவில்லை போலும். மிக உயர்ந்த சாஸ்திரிய சங்கீதத்தையோ பரதத்தையோ நிராகரித்து எமது நாட்டும் பாடல்களையும், கண்பும் நடனத்தையும் எமது தேசிய கலைகளாகக் பெண்டுமென்பது ஒரு பெரும் சமுத்திரத்திலே தோய்ந்தவன் ஒரு சிறு குட்டையில் குளித்து சுகம் கண்டதுபோலல்லவா இருக்கின்றது. தமிழர்களாகிய நாம் கையாண்டு கடைப்பிடித்து வரும் கலைகளும் பெரும் ஞானிகளால் தோற்று விக்கப்பட்ட தெய்வாம்சப்பொலிவுள்ள அரும்பெரும் நிகரற்ற கலைகள் என்பதை அகில உலகமே ஏற்றுக் கொண்டது மட்டுமல்ல பல ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் தாண்டி இந்திய நாட்டிற்கு வந்து மிக ஆர்வத்துடன் பிறமக்கள் கற்றுக் கொள்வது இதற்குப் போதிய சான்றும் அல்லவா? பல விதத்தால் பிளவுபட்டு அவலப்படும உலக மக்களை எமது நுண்கலைகளால் மாத்திரமே ஐக்கியப்படுத்தலாம் என்பதை இவர் மிக வினாவில் உணராமல் இருக்க முடியாது.

இசைப் பரிட்சார்த்திகளுக்கு ஓர் அரிய காலம்

வட இலங்கைச் சங்கீத சபை (N. C. O. M. S.) பரிட்சையில் தோற்றும் மாணவர்களுக்காக, அடுத்த ஜனியிலிருந்து மேற்படி பாடத்துக்குரிய விடயங்கள் முறையாகத் தொடர்ந்து வெளிவரும். அனுபவமும் ஆற்றலும் வாய்ந்த பட்டதாரி சங்கீத வித்துவான்களும் அதை எழுதுகின்றார். அத்துடன் பிறமொழிப் பாடல்களுக்கு தமிழ் விளக்கமும் அவர் எழுதுகின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

— ஆசிரியர்.

உலக அரங்கில் உயர் தமிழ் நாடகம்

நாடகம்! நாகரிகத்தின் அளவு கோல்! காலத்தின் கண்ணாடி! பன்பாட்டின் பரிந்துரை! இளமையின் கவிதை! இதயத்தின் இன்னிசை! உயிரின் ஒளிப் பீழம்பு! அழகின் உணர்வாட்டம்! அறிவின் தெளிவாட்டம்! கருத்தின் கண்ணாட்டம்! பள்ளியைப் பார்க்காதவரின் பல்கலைக் கழகம்! காட்சியின் கவிவு! செவியின் செல்வம்! சிந்தைக்கு விருந்து! பண்டிதர்-பாமரர்களை இணைக்கும் ஒரு பொதுமைப் பாலம்! வீல்லார் இல்லார் என்ற வர்க்கபேதம் தவிர்க்கும் பொதுமை நெறி! நலவரசுகளின் நீதி மன்றம்! ஆய கலைகள் அத்துணைத் துறைகளையும் ஏய உணர்விக்கும் தூயதொகு தாய்க் கலை யாகும்! உணர்ச்சிகளின் விசுவ ரூபம்! அழகான மனோதைத்து வத்தின் அசைந்தாடும் ஒலி யம்! கடந்த காலத்தின் குரல் நிகழ்காலத்தின் நிஜ உருவம்! வருங்காலத்தின் வசந்தக் கனவு! வளர்ச்சியின் சந்தேகம்! வாழ்வின் சிந்து! வண்பின் மோகனம்! வரலாற்றின் வரவு! காலங்களின் செலவு! புகங்களின் சந்தி! உண்மை களின் சங்கமம்! உலகினுக்கே ஓர் உவமைப் பொருள்!

ஆதலால் தான், உலகமே ஒரு நாடகமேடை, நாடகமே உலகம் என்பார் மேலோர். மனக்குறங்குகள் மகிழ்ந்து குதிப்பதும், பின் மனித நிலையில் மதிமிகப் பெறுவதும், அதன்பின் தெளிவான நிலையில் தேவகானம் செய்வதும் எல்லாம் இந்த மேடையில் கிடைத்து விட்டால் அந்த நாடகம் மொழியும் உண்மையிலேயே பெருமைபெறுகின்றன. நாடகம் நம்மையறியாமலேயே நம்முள்ளத்தை வச மாகக்கி, நல்ல பல கருத்துக்களை நமக்குள்ளே இணைத்து விடுகின்றது மருந்தும் விருந்தும் அருந்துகிறோம் என்ற நினைவின்மீது உள்ளே செல்லுதல் வேண்டும். அதைப் போன்ற சுவைமிக்க நயமான சந்திரை நமக்குள்ளே எடுத்துச் செல்லும் ஆற்றல் கொண்டதுதான் நாடகக் கலை.

ஆற்றல் மிக்க இவ் அற்புதக் கலையால் ஒரு சமுதாயத்தை உயர்ந்தவம் முடியும், தாழ்ந்தவம் முடியும், தூற்றவுமுடியும், மாற்றவும் இயலும். ஏற்கனவே குழம்பிக்கிடக்கும் சமூகக் குட்டையை மேலும் கலக்கச் செய்யும் முடியும் இத்தகைய தோரு சக்தி வாய்ந்த கலைக் சருவியை நன்கு பாதுகாத்து நல்லபடி நாட்டிற்கு வழங்குவது கற் மறிந்தோர் கடமையாகும். நாட்டின் வருங்காலத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவரின் பொறுப்பு அகும். கலைபுனர்ச்சியை அவுட்சியப் படுத்துவது ஆபத்து. அதனை சதா குற்றம் குறை கூறுவது குழந்தையின் தலையில் குட்டிக் கொண்டிருப்பதைப் போன்ற செயலாகும். இக்கலையை எச்சரிக்கையாக, நாக்காக, நிதானமாக வளர்த்து நல்லபடிபடுத்த வேண்டும். அது மீடவும் கடினமான பொறுப்புத்தான். அழகான பொன் குழந்தையை அறிவோடு வளர்ப்பது போன்ற சங்கதி இது. இந்தப் பொறுப்பான கடமையைச் செய்ய அன்னைப்போன்ற பொறுமை வேண்டும்.

நன்றாக வளர்க்கப்பட்ட பெண்குழந்தைகளால் பிறந்த

வீட்டின் கௌரவம் புகந்த வீட்டிலும் பெருமையோடு வளரும்! அதேபோல் நன்கு பண்படுத்தப்பட்ட கலைகளால் நாநிலமெங்கும் புதியதோர் உறவை, புதியதோர் புரமை நிலைநாட்ட முடியும். இத்தகைய பெருமையில் ஈடுபட்டு கலைவளர்த்த பெரிய வர்கள், சான்றோர்கள் நமக்கு முன்னின்று நல்லபடி காட்டியுள்ளார்கள் அவர்களின் திருப்பெயர்களை நினைவாக வது ஒரு பயன்பாட்டிற்குப் பணியாகும். நாடகச் சோற்பொழிவுகளை ஏற்பாடு செய்துவரும் மதுரை பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தர் மாண்புமிகு டாக்டர் மு. வ. அவர்கட்கும், பதிவாளர் திரு ராமானுஜம், பேராசிரியர்கள், சென்னை சிண்டிகேட் உறுப்பினர்களுக்கும் பேச்சை கேட்க வந்துள்ள வெளியோர்கட்கும் எனது பணிவுமிக்க அன்பு வணக்கங்களை உரிமையாக்குகிறேன்.

இந்த நாடகக் கலை காலத்திற்கேற்ப வளர்ந்திருக்கிறது. நாடுகளின் தன்மைகளுக்கேற்ப, மக்களின் பண்பாட்டிற்கேற்ப தானும் வளர்ச்சி பெற்று சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் வழி காட்டியிருக்கிறது. இந்த உண்மையை அந்தந்த நாட்டின் நாடகக் கலை வரலாற்றைப் படித்தால் நன்கறியலாம். உலகின் பேரறிஞர்கள் எல்லாம் ஒருமுகமாக ஒப்புக்கொண்ட பெருங்கலை யாக விளங்குவது நாடகம். அது நம் நாட்டிலும் காலத்தோடு போட்டியிட்டு வளர்ந்தது. வளர்கிறது. மேலும் வளர இருக்கின்றது.

நாடகப் பண்புள்ள நல்லறக் காப்பியமான சிலப்பதிகாரமும், காத்த ஓவியமான சாகுந்தலமும், அலைப் பெருமைபெற்றவை; கிரேக்க நாட்டின் சேர்பியாஜியூம் ஸைனின் நாடகங்களும் தொன்றுதொட்டே தமக்கொரு மரணப் பெற்றவை. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தஞ்சையில் திராஜ நாடகங்கள் நடைபெற்று, போற்றப்பட்டிருக்கும் பெற்றன.

சேக்ஸ்பியரின் சிரஞ்சீவி நாடகங்கள் ஆங்கில மொழிக்கே ஒரு அற்புதப் பெருமையை ஏற்படுத்தின. இதனால் இங்கிலாந்து நாட்டுக்கே உலகின் ஒரு புதுப் பொலிவு வந்தது. இன்று ஆங்கில மொழியை உலகம் படிப்பது விஞ்ஞான அறிவுக்காக மட்டுமல்ல. சேக்ஸ்பியரின் நாடகத்துக்கும் சேர்ந்துதான் உலகம் ஆங்கிலத்தை விருப்பிக்கிறது. ஒரு மோவியரின் நாடகத்தால் பிரஞ்சு தேசத்துக்கே ஒரு பெருமை வந்தது. இப்பின் நாடகத்தால் நான்வே நாடு நாநிலப் புகழ் பெற்றது. பெருஞ்ஞான நாடகத்தால் பிரிட்டன் புது உலகைச் சிரிக்க வைத்தது. ஆம்! ஷேக்ஸ்பியர் தமது நாடகத்தால் உலகின் உள்ளத்தை உருக்கி வைத்தார். பெர்னாட்ஷா தமது நாடகங்களால் சிரிக்க வைத்தார்.

ரஷ்யாவில் புரட்சிக்குப் பின் மாபெரும் வெளின் அவர்கள்

ஒவ்வொரு சிறிய ஊரிலும் ஒவ்வொரு நாடக மன்றம் அவசியம் இருக்க வேண்டும் என்று ஆணையிட்டார். அந்த நாடகமன்றங்களின் வாயிலாகவே தேசியக் கலையை மக்களுக்கு வேகமாகப் புகட்டி, எளிமையான முறையில் ஏற்ற மிகச் செய்தார். சோர்ந்திருந்த சக்திகளைச் சோவியத்தில் புது வீரர்களாக்கினார்.

நியூயார்க் நகரில் ஆண்டு முழுவதும் நாடகம்தொடர்ந்து நடக்கும் பல நல்ல நாடக அரங்குகளை அமெரிக்கர்கள் போற்றி வளர்க்கின்றனர்.

இரண்டு மகா யுத்தங்களில் வெற்றிகண்ட இங்கிலாந்தின் பிரதமர் சர்ச்சில், லண்டனில் நாடகக் கலையை மிகவும் கவனமாகக் கட்டிக் காத்தார். அகிலம் புகழும் அரசியல்வாதியான அவர், நாடகத்தின் கலை வளர்ச்சியில் மிகவும் அக்கறை கொண்டவர்.

இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தின் முதுபெரும் கிழவராக விளங்கிய தாதாபாய் நௌரோஜி அவர்கள் பம்பாய்

க வி ரு எஸ். டி. சந்திரன் சென்னை - 14

நகரத்தில், தமது இளமையில் ஒரு நாடக மன்றத்தை கண்டு, அதற்கு அவரே தலைவராகப் பணியாற்றி, இக்கலையை மிகவும் கவனிப்பதோடு, கண்காணித்துக் காப்பாற்றியிருக்கிறார் என்பதை மறக்காமல் நினைவு கொள்ள வேண்டும்.

தேசத்தந்தை காந்தி மகான் அவர்கள் சக்தியத்தின் உதது வத்தை, தமது இதயத்தின் முத்திரையாகப் பதித்துக் கொண்டதற்கு அரிச்சந்திரன் நாடகம் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கிறது. சக்திய சோதனை என்ற தத்துவத்தை அவர் உள்ளத்தில் நீங்காத நினைவாக, நிரந்தர இலச்சினையாக பதித்த பெருமை அரிச்சந்திரன் நாடகத்திற்கு உரித்தாகும்.

மகாத்மா காந்தியடிகள் ஒரு தமிழ் நாடகத்தையும் பார்த்துக் களித்திருக்கிறார் என்ற செய்தியால் தமிழ் நாடகக் கலை பெருமையடையலாம்; கோவையில் 1933-34-ல் நவாப் ராஜாணிக்கம், கோசாரங்கபாளனி அவர்கள் நடத்திய நந்தனார் நாடகத்தை கோவை நகரிலே பார்த்து, நாடகக் கலை நாயுரப் பணியாற்றட்டும் என்று வாழ்த்தியுள்ளார். அவர் கொடுத்த நற்சான்றிதழில் 'இந்த நாடக சபையின் நற்செயல்கள் நாட்

டுக்கு நன்மை பயப்பவராக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்' என்று குறிப்பிட்டு தமிழிலேயே 'மோ. க. காந்தி' என்று கையொப்பமிட்டுள்ளார்.

மகாத்மா காந்தியடிகள் நாடகக் கலையின் மீது கொண்ட நம்பிக்கையைப் போலவே உலக மேதைகள் எல்லோரும் இக்கலையின் இணையிலா வன்மையை அறிந்து உணர்ந்து போற்றி வந்திருக்கின்றனர்.

கவியரசர் தாகூர் நாடகக் கலையை உயிர் போல் நாடித்தார். நமது மகாகவி பாரதியார் அவர் வாழ்ந்த நெருக்கடியான நிலையிலும் கொஞ்சம் நாடகத்திற்கு தமது காலத்தை ஒதுக்க நினைத்தார். ஆனால் அதற்குள் காலம் அவரை கவர்ந்துகொண்டது: சொல்லின் செல்வர் சக்திய மூர்த்தி அவர்களும்—பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் மேடையில் நடித்து வீரசக்தியை வளர்த்த சிறந்த கலைஞர்களே என்பதை மறக்க முடியாது தமிழ் நாடகத்தின் பெருமையை தவத்திரு சங்கரதால் சுவாமிகளும், பம்மல் சம்பந்த முதலியார் அவர்களும் எவ்வளவு பாடுபட்டு எத்தனை தாய்மையுடன் வளர்த்து வழிகாட்டியுள்ளார்கள் என்பதை தமிழ்க் கலையுள்ளம் நன்றியோடு போற்றுகிறது. மேலும் தமிழ்ச்சத்தில் பல தேசபக்தர்களால் வரம் சிறந்த கலைஞர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். சிறந்த கலைமணிகள் எல்லாம் இயற்கையாகவே தேசபக்தர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதில் நாம் பெருமைகொள்ளலாம்.

ஓராயிரம் ஆண்டு நம் நாடு அடிமை இருட்டில் உறங்கிக் கிடந்ததால் நாடகக் கலை மற்ற கலைகளைப் போலவே நாட்டிலே வளராமல் முடங்கிக் கிடந்தது. கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலந்தான் புதிய வாழ்வின் உதய—தேத்தை நாடு கேட்டு புதிய உணர்வைப் பெற்றது. திருப்பள்ளி எழுச்சி இலட்சத்து நாட்டின் உறக்கத்தை மகாகவிஞர்கள் போக்கிறார்கள். புதிய வாழ்வு ஒளிபெறு புதிய கலைகள் மறுமலர்ச்சி பெறுதல் வேண்டும் என்ற எண்ணம் சில கலைச் செம்மல்களுக்கு வந்தது. அத்தகைய தமிழ்க் கலைச் செம்மல்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் மனோமணியம்—பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள், தவத்திரு சங்கரதால், பம்மல் சம்பந்த முதலியார், பரிதிமாற்கலைஞர், கலைஞர் கன்னையா அவர்கள்.

தவத்திரு சங்கரதால் சுவாமிய அவர்கள் மிகப்பெரும் தமிழ்ப் புலவர் பெருமான். புலவர் புராணத்தின் ஆசிரியப் பெருந்தகை. சந்தச் சரப தவத்திரு பழனி தண்டபாணி சுவாமிகளிடம் தமிழ் பயின்ற பெருந்தவ நாயகர். முத்தமிழ் வளர்த்த தவராஜ சிங்கம், ஒரே இரவில் ஒரு முழு நாடகத்தை பிழைத் திருத்தமின்றி எழுதி முடிக்கும் பேராற்றல் வாய்ந்தவர். அவரது திருப்பெயரால் இன்றும் மதுரையில் நடத்தப் பெற்றுவரும் இசை நாடகங்களின் பெருமைகளை நிறுப்பக் தென்மாவட்டங்களின் கிராம ரசிகர்கள் நன் குணவார்கள். தவத்திரு சுவாமிகள், நாடகங்களைப் படைப்பது மட்டுமின்றி—அவரே

சிறந்த நடிகராகவும் திகழ்ந்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல, சிறந்த நாடக இயக்குநராகவும் அதை மக்களுக்கு வழங்கும் தயாரிப்பாளராகவும் வாழ்ந்து வழிகாட்டியுள்ளார்கள். அவரது நாடகங்கள் நமது புராண இதிகாசக் கதைகளின் அடிப்படையில் எழுந்தனவாகும். ஆனால் அந்தப் பாத்திரங்களை அவர் கையாண்டு ரசிகர்களுக்கு வழங்கியிருக்கும் பாங்கும் பெருமையும் நாடகத்தின் புதுமலர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியுள்ள அருமையை எவரும் மறக்க இயலாது.

அடுத்து, நாடகக் கலைக் குரிய தொண்டாற்ற முன்வந்த பெரியார் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் அவர்கள். இவர்களும் நடிகர் கவும் சகுண விவாச சபையின் இயக்குநராகவும் இருந்து புதுப்புது நாடகங்களைப் படைத்ததின்த பெருங்கலைஞர். இப்பெருமகன் வாழ்ந்த தொண்ணூறு ஆண்டுகளில் சுமார் நூறு நாடகங்களை எழுதிய பெருமை பெற்றவர். அவற்றில் என்ற நின்றநிலவும் பெருமை பெற்ற நாடகமாக இன்றும் இருப்பது 'மனோகரா' என்ற திரைப்படக் நாடகம். இந்த நாடகத்தில் வரும் நாடகத்தலைவன் வீரமனோகரன் பாத்திரத்தைவிட, அதில் தெய்வத்தாயாக வரும் ராணி பத்மா வதிதேவி என்னும் பாத்திரத்தின் பெருஞ்சிறப்பே இந்த நாடகத்தின் உயிரின் வேராக அமைந்துள்ளது.

ஆம்! மனோகரா நாடகம் இன்றும் நம்மிடையே நின்ற நிலைப்பற்று அந்தத் தாய்மையில் விளைந்த தாய்மையின் சுவையான அற்புதமும் வீரமே காரணமாகும்.

ராணி பத்மாவதியின் பாத்திரத்தைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் கண்ணகி தேவி தாய்மை அடைந்திருந்தால் இப்படித்தான் வாழ்ந்திருப்பார் என்று எண்ணி எண்ணி இறுமாந்திருப்போம். அன்னையின் எல்லையில்லாத தன்மையின் தெய்வ விளக்கத்தான் அந்த உயரிய பாத்திரம். நாடகத்தின் நடைபுறம் மொழியும் காலத்தால் பழமையாகி இருக்கலாம். இந்தப் பாத்திரப் படைப்பு ஒன்றிற்கே அந்த நாடகத்தை இக்கலைப் படைப்பின் இலக்கணமாகக் கொள்ளலாம்.

இன்னவின் எல்லை இறுதியின் விளிம்பு! கொடுமையின் வரம்பும் மீறி விட்டது! இனி எதுவும் இல்லை! அந்த நிலையிலும் தாய்மையின் தெய்வத் தாய்மை—மாசுபடாத அறக்கற்பின் வீரம்...! பெற்ற தனியனை, மகத்தான தியாகத்திற்குத் தூண்டுகிறது. இந்த நாடகத்தை இன்றும் தக்க புலவர்கள் தகுந்த ஆங்கிலத்தில், இலக்கிய நடையில், மொழிபெயர்த்தால், உலக

(வளர்ச்சி பக்கம் 4)

புலவர் சிவசேகரனார் கவிதை 7-ஆம் பக்கம்

உலக அரங்கில் உயர் தமிழ் நாடகம்

[3-ஆம் பக்கத்து வளர்ச்சி]

அரங்கிற்கு ஒரு உயர் தமிழ் நாடகம் கிடைக்கும் என்பது உறுதி. இதுவும் நூற்றுக்கு நூறு இந்த நாட்டுக்கே உரிய தொரு சுத்தகதேசி நாடகமாகவும் அடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அடுத்து நம்முன் நிற்பலர் நாடகப் பேராசிரியர் சதாவதானம் - திரு. தெ. பொ. கிருஷ்ணசாமி பாவலர் ஆவார்கள். இவர்கள் நாடகத்தை நாட்டுணர்வுக்கும், சமுதாய எழுச்சிக்கும் பயன்படச் செய்த பெரியவர். செந்தமிழ்வல்ல செம்மல். விடுதலைப்போரில் முன்னின்ற தளபதிகளில் ஒருவர். அவர் எழுதிய பதிபத்தி என்ற நாடகம், குடியால் நற்குடிப்பெண்டிருக்கு ஏற்படும் கொடுமைகளைச் சித்தரிக்கும் சிறந்த தொரு சமுதாய ஓவியம், நாற்பதாண்டுகட்குமுன் பாவலரால் படைக்கப்பெற்ற 'பதிபத்தி' என்ற நாடகம் இன்று வரை வந்திருக்கும் சமூக நாடகங்களுக்கு ஒரு மாநிரி நாடகமாகும். நமக்கே உரிய நாகரீகத்தின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்ட பண்பாட்டுக் கலைக்கட்டிடமாகும்; பாவலர் அவர்கள் நாடகங்களே எழுதுவதோடு நின்றுவிடவில்லை. ஒரு நல்ல நாடகக் குழுவிலேயே வளர்ந்தார்கள் 1927-28-ல் 'சுதரின் வெற்றி' என்ற தொரு தேசபக்தி நிறைந்த நாடகத்தை எழுதினார்கள். பயிற்றுவித்து அரங்கேற்றம் செய்தார்கள். அன்றிருந்த அடிமை அரசாங்கம் தடைவிதித்துள்ளது. அதே நாடகத்தை வளர்ச்சி ரசிகர்களிடையே தமிழகக் கலைஞர்களைக் கொண்டு வழங்கினார்கள். உலக அரங்கில் உயர் தமிழ் நாடகம் அரங்கேற்றிய சாதனை புரிந்தவர். அது மட்டுமல்ல! இந்தியாவில் எழுத்தரிமை பறித்த பிரிட்டிஷ் அரசின் தலைநகரில், ஒரு தமிழ் நாடகத்தின் சிறப்பரிமையை ஒரு கலைஞருக்குரிய கருத்துரிமையை நிலநாட்டி, கலைச் சாதனையில் வெற்றிக் கொடி ஏற்றிவந்த நாடகப் பெருவீரர்களின் விளங்கினார்கள். அவர்கள் எழுதிய பதிபத்தி, சுதரின் வெற்றி, கவர்னர்ஸ் கப், தேசிகு ராஜன், நெப்போலியன் முதலிய நாடகங்களில் பங்கேற்ற நடித்த நடிக்கர்கள் மிகப் பெரும் கலைஞர்களாக விளங்கினார்கள்.

கலைமணி கன்னையா அவர்கள் நாடகக் கலைபுலகில் ஒரு ராஜராஜ சோழனாக விளங்கியவர். மிகப் பெரிய கோபுரத்தைக் கட்டி, கடவுளின் ஆலயத்தை வானுயரச் செய்ததைப் போல் பீரம்மாண்டமான காட்சிகளை மேடையில் அமைத்ததோடு பிற விடப் பெருங்கலைஞர்களான செங்கோட்டை எஸ்.ஜி. கிட்டப்பா செல்லப்பா, கொடுமுடிக்கோகிலம் அல்வை கே. பி. சுந்தராமப்பாள், காசி அய்யர், எம். ஆர். கிருஷ்ணசாமி, பி. பி. ரங்காச்சாரி, சி. வி. வி. பந்துலு போன்ற மாபெரும் இசைவானர்கள் கொண்டு பாரதம் விசுக்கு மளவுக்கு நாடகங்களை அரங்கேற்றிய ஒரு நாடகக் கலைவள்ளுவராகவே திகழ்ந்தார். 2 ஆண்டுகளுக்குமுன் ஒரு நாடகத் தயாரிப்புக்கு கன்னையா செவ விட்ட தொகை சுமார் இரண்டு லட்சம் ரூபாய், இன்று இருபது லட்ச ரூபாய் மதிப்பு அடையுமாறு வரலாற்று நாடகத்தை வண்ணப் படமாகும் செலவினம் அன்று ஒரு நாடகத்தை தயாரிப்பதற்காகச் செலவிட்டுள்ளார் என்றால், அந்தக் கலைஞரின் கலைபுலன்த

தைப் பற்றி எப்படிப் புகழுவது? அவரது நாடக மேடைக்குப் பின்னணிஓவியங்கள் வரைந்த ஹைதராபாத் அரண்மனை ஓவியராயிருந்த ஹுசேன் பஷி என்பவருக்கு மாதம் ஆயிரத்துஐந்துபாணியும், அவரது உதவி ஓவியருக்கு ஐந்துபாணி - தொகைகள் ஆயிரம் - இது போலத்தான் மற்ற எல்லா கலைமணிகளுக்கும் போதும் என்று சொல்லுமளவுக்கு ஊதியமளித்து உயர் தலையுள்ளம் படைத்த பெருங்கலைஞர் பகவத்கீதை - சந்திராவலி - தசாவதாரம் - ராமாயணம் - ராமானுஜம் - ஆண்டாள் ஆகிய அவரது நாடகங்களைக் கண்டு ரசித்த ரசிகப் பெரியவர்கள் இன்றும் கூறுவார்கள். அதைப்போல் இனி ஒரு நாடகத்தை எப்படிப் பார்க்க முடியும் என்பார்கள். இக்கலைஞர் ஒருவருடைய தமிழ் நாடகத்தால் அக்காலத்தில் மொழி எல்லைகளைத் தாண்டி ஆந்திரம் - கன்னடம் - ஐதராபாத் - மலையாளம் ஆகிய மாநிலங்களிலும் கடல்கடந்த ரங்கன், சீலோன் போன்ற நாடுகளிலும் - நம் தமிழகக் கலைஞரிய பெருமையைத் தேடித் தந்தது. உலக அரங்கிற்கு இவ்வாண்டிலும் பாரத நாடக அரங்கிற்கு பல உயர்ந்த நாடகங்களை அளித்த பெருமை பெற்றவர் கலைமணிகன்னையா அவர்கள்.

நாடக இயக்குநர் - தயாரிப்பாளர் திரு. எம். சுந்தராமியின் அவர்கள் நவீன நாடக உத்திகளில் பல கலைஞர்களுக்கு நடிப்பின் உயர் புகழ்பங்களை - உயிரான துடிப்புக்களை சொல்லிவைத்த சிறந்த தொரு நாடக ஆசிரியர். இவரது அயர்விலா ஆசிரியத்தால் உருவான பல மாணவர்கள் இன்னும் மிகச்சிறந்த கலைஞர்களாகத் திகழ்கின்றார்கள்.

இத்தகைய சீரும் சிறப்புக்களோடு வளரமுற்பட்ட நாடகம் கலைஞரிய இலக்கண அமைதியும் வேண்டாமல்லை. அந்த அடிப்படையே தேவையினை நிறைவேற்றி வைத்தவர் பரிதிமார் கலைஞர் எனும் பெரியவர். பேராசிரியர் வி. கோ. குரியநாராயண சாஸ்திரியார் அவர்கள் அவர்கள் எழுதிய "மான விஜயம்" போன்ற நாடகங்கள் கவிதை நாடகங்களுக்கு வழிகாட்டும் கருவியங்கள். "நாடகமியல்" என்னும் நாடக இலக்கண நூலும் உலக அரங்கில் தமிழ் நாடகம் உயர ஒரு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

இத்தகைய கலைச் செம்மல்கள் வழியைப் பின்பற்றி, தெய்வத் தமிழ் மண்ணில் பொன்னுளை பல, கலை நிறுவனங்களும், பாலர் கலை மன்றங்களும் ஆங்காங்கு தோன்றி அரிய கலைப்பணியைத் தொடர்ந்து செய்தன. செய்தும் வருகின்றன. தமிழகத்தில் தோன்றிய அத்தனை நாடக மன்றங்களும் இந்த முத்தமிழ்க் கோயிலான மதுரை முதுாரின் பெயரையே தம் பெயரின் முன்வைத்துத் தோன்றியுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக தவத்திரு சுவாமிகளின் மதுரை தத்துவ மீனசோசனி வித்துவ பாலகாணசபை. நாடகப் பட்டேஜெகன்னாத்தய்யரின் மதுரை பாலகாண சபை. சச்சிதானந்தப் பிள்ளை அவர்களின் மதுரை ஜி.ஜி.எல் பாய்ஸ் அம் பிணி, நவாப் ராஜமாணிக்கம் பிள்ளை அவர்களின் மதுரை தேவி பாலவிதேத சங்கீத சபை, முத்தமிழ்க் கலாவித்துவ ரத்னடி, கே. எஸ். சகோதரர்களின் மதுரை பாலஷண்

முகானந்த சபை மற்றும் மதுரை பாலகாண சபையின் னும் எத்தனை எத்தனையோ! சங்கம் வளர்த்த செந்தமிழ் மதுரையை, நாடகத் தமிழ் முக்கும் கலைபுலகம் நம்பியிருக்கிறது என்பதைத்தான் இந்த நிகழ்ச்சி எடுத்துக் காட்டுகிறது. முதல் முதலில் ஒரு தமிழ் நாடக ஆசிரியருக்கு கலைத்தாயின் தலைமகனுக்கு நிலைவைத்துப் பெருமை செய்து தரும் இந்த சித்திரைப் பெருமதுரைதான், அதுமட்டுமல்ல மதுரைமுதலாக ஒரு தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் மனமுயன்று முன்வந்து நாடகக் கலை அறக் கட்டளையை ஏற்றுச் செயல்புரியத் தொடங்கியது. இந்த மாபெரும் மதுரை நகர்தான். மேலும் பல சிறப்புக்களை எதிர் பார்க்கும் தமிழ் நாடகத்தை உலக அரங்கில் உயர்த்தும் பொறுப்பினையும் பெருமையையும் இந்த மதுரை பல்கலைக் கழகமே பெற வேண்டுமென மனமுயந்து வாழ்த்துகிறேன். எப்படியேனும், உலகக் கலை அரங்கில் உயர்பெரும் செம்மொழியான நாடகத் தமிழ் உரிய இடத்தைப் பேற்றே ஆகவேண்டும்.

வளர்ளம்போல் கலைப் பெருங்கும ஏறில் வேண்டும் - அதற்கு நல் உள்ளத்தில் ஒங்குபெரும் கலைஞரி உயர்வு சங்கம் யாகப் பெருகிவர வேண்டும்.

இவ்வளவும் ஒரு கவிபுள்ளத்தின் கற்பனை என்றே ஒரு கலைபுள்ளத்தின் பேராணை என்றே நான் கருதவில்லை தக்கதொரு ஒரு நாடக ஆசிரியரையே தனது தலைவராகப் பெற்றிருக்கும் இந்த மதுரை பல்கலைக்கழகத்தான் இப்பெரும் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் - ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மக்களும் ஆட்சியுடைய உதவி புரியவேண்டும் என்பது இன்று நேற்று எழுந்த எண்ணமல்ல; கோரிக்கையல்ல. 1964-ம் ஆண்டு தமிழகச் சட்ட மன்ற மேலவை மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் திட்டத்தின்மீது நடந்த பாது விவாதங்கள் போது மேலவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தனித்தனி யாகவும் ஒருமனதாகவும் வேண்டியுள்ளோம். இந்தப் பல்கலைக் கழகம், சுவின் கலைகளின் கருவிலாகவும் அழகுக் கலைஞருக்கு ஆசிரிய பீடமாகவும், தமிழகக் கலைஞருக்குரிய தாய்விட்டாகவும் விளங்க வேண்டுமென்று விரிவாகத் தெரிவித்துள்ளோம். அரசும் ஆவன செய்ய இசைந்ததும் உலகறியும். அதுண்டைய நல்ல அறிவுறுமின் விளைவுகளில் ஒன்றுதான் இன்று அடியேன் இந்த அவையில் பேசுவதும் - ஆசிரியுயர்தும்.

முன்னுரையின் நேரம் சற்று போனாலும் பாதகமில்லை, சில உண்மைகளை நாம் பரிமாறிக் கொண்டே ஆக வேண்டும். நம் நாட்டிலும் உலகின் ஏனைய நாடுகளிலும் பல்கலைக் கழகங்கள் அளவில், நாடகத்துறை எத்துனை இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்பதை மற்றொரு முறை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது எனது கடமையாகும். இன்னிசை - நாட்டியம் - ஓவியக் கலைகள் அநேகமாக எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களின் பாடத் திட்டத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதோ ஒரு அமெரிக்கக் கலைஞர் கூறுவது - 1964-ல் Kenneth Maggowan எனும் நாடகக் கலைஞர் எழுதும் ஒரு கட்டுரை: "Universities promote Theatre Movement" என்ற தலைப்பில் கூறு

வதாவது: "It is more than 50 years ago that creative study of the Theatre entered in American University"

இவ்வாறு நாடகக் கலையை மிசவும் சிரமப்பட்டு வளர்த்த நமக்கு வழிகாட்டினார்கள் நமது பெரியவர்கள். அந்த ஆற்றல்சான்ற நாடகக் கலையை இன்று அவசரமாகப் பயன்படுத்த எண்ணும் சிலர், போனாட்டுக் கதைகளைக் காப்பியடிக்கும் பணிகளை ஆர்வ மிகுதியால் செய்கிறார்கள். இந்த அவசர முயற்சியால், நமது திறமான புலமையை வெளிநாட்டார் போற்ற முடியாமற் போய்விடுகிறது.

சில மேல்நாட்டு ஆசிரியர்களின் கதைகளை மாரிசம் செய்து அதில் வரும் துப்பறியும் சம்பவங்களை துப்பில்லாமல் எழுதி, தமது வல்ல எழுத்துச் சிறப்பையும் காற்றிட்டுப் பட்டச் சரக்குகளை தமிழ்நாடகம் என்கிறார்கள் அவை எவ்வளவு சுவையுள்ளவையினும் சரி, எத்தனை விற்பிழைப்பினவையாயினும் சரி, அவை நமது நாட்டு நாடகங்கள் ஆகா! நல்லவர் ஏற்கமாட்டார். ஷேக்ஸ்பியரின் சேஷப்பயர் என்பதால் பயனில்லை. மர்ச்சென்ட் ஆப் வெனிசை மதரை வானிகளுக்குவதால் நமக்கேற்ற நாடகம் கிடைத்து விட்டா. ரோமியோ ஜூலியை உடைய ராமன் - ஜானகியாக்குவதால் ராம நாடகம் வந்துவிட்டது. பனி ரென்டாவது இரவின் விரையலாவை பாரதத்துவிமலா என்பதால், விமலா நமது விட்டுப் பெண்ணுகி விட்டாட்டான் ஒரு ஜேப்ஸ்பாண்டை ஜெயங்கொண்டான் என்பதால் அது இந்த நாட்டுக் கதை யாகிவிட்ட முடியாது. ஒரு ஜூலியின் சீசரை சிலமிகு சேரன் என்று பெயர் மாற்றம் செய்வதால் மனமாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஒரு பெரி மேலவை பெரியசாமி என்று அழைப்பதால் அவர் பெரிய தொரு தமிழ்நாடு முடியாது. ஒரு ஷேக்ஸ்பியர்க்கின்ளி என்பதால் ஷேக்ஸ்பியர்க்கின்ளி ஆக முடியாது. கோல்ட்ஸ்மித்தை பொற்கொல்லன் என்று சொல்லுவதால் இவன் அவருகிவிட்ட முடியாது. கோலியரை போலியர் என்று ஒரு கேலியர், ஆக்க முயற்சிப்பது நமது சமூகப் சிக்குணையினை விப்பதாகும். ஒத்தெல்லோவை அதுலயன் என்ற மாற்றுப்பெயர் கூறி மாரிசனாக முயன்ற இலக்கிய இராசனார்கள் இதுவரை அடைந்தது பருதோலவியே ஆகும். இதற்கெல்லாம் தழுவுவல் கலை என்பதாய் தந்து, அனைவரின் இன்பத்தை உண்டாக்குவதும் கிடைத்து விட்டது.

இப்படி நாட்டுப்பண்புக்கும் புறம்பான நாடகங்களை தமிழ் மேடையில் பார்க்கும் பொழுது மிகவும் அரங்கேற்றுகிறோம்; அரங்கேற்றிப் போலிப் பாதிரங்களைப் பார்க்கும் அவலநிலைக்கு ஒரு முடிவு வேண்டாமா! ஒரு திருநெல்வேலி சைவப் பிள்ளை வீட்டில் பம்பாய் ஆங்கிலோ இந்திய பெண்ணைக் கொண்டு தேவாரம் பாடச் சொன்னால் எப்படி இருக்கும்? அல்லது ஒரு மங்கலியப் பெண்ணை ராணி மங்கலியர் உடை போட்டால் எப்படி இருக்கும்? சினியோபாத்ராவுக்குக் கண்ணி வேடம் போட்டால் எப்படி காட்சியளிக்கும்? நமது ஊர் கன்னியாபுரத்துக்கு கோபட்டா உடை களைப் போட்டால் எப்படி பொருத்தம்? என்னதான் முயன்றும் மதுரை அனகிராமி மாள்செல்டர் ஆசாமியாக

முடியாது. இது இயற்கைமைக் கேலி செய்வதாகும்: வைசையின் கரையிலே இருக்கும் வளமிரு தென்னக் கன்றுகளை வெட்டிட்டு வெள்ள நகரத்தின் பூங்கொடிகளைக் கொண்டு வந்து வைத்து அழகு பார்ப்பதாக முடியும்;

தளதளவென வளர்ந்த காவேரிக் கரையில் வாழை, பலா, தென்னைகளை வெட்டி விட்டு, இத்தாலிய நாட்டின் ஆவில் மரங்களைக் கொண்டு வந்து, புதுமைப் புரட்சி என்ற பெயரில் நாட்டால் அந்த மரங்கள் மிகைக்குமா? பெரிஞாஷாவும், ஷேக்ஸ்பியரும், ஷேரிடனும், கால்ஸ்வொர்த்தும் இங்கு பிறக்கவில்லை என்று ஏன் கவலைப்படுகிறார்கள்? சேலத்தில் மாம்பழந்தான் விளையும். அங்கே ஏன் ஆப்பிள் மரத்தைத் தேடுகிறோம்? இங்கேயே என ஏற்கிறோம்? ஆப்பிள் வேண்டுமானால் அது இருக்குமிடத்திற்குப் போய் ஆண்டமாக்கப்பார். ஆப்பிள் தான் உயர்ந்தது என்று ஏன் கருதுகிறோம்? இங்கு நம்நாட்டு மண்ணில் விளையும் நெல்லிக்கனியும், நல்ல மாம்பழமும் ஏன் கசக்க வேண்டும். சுவைப்பூலனை சுவையற்றவிட்டது. ரசிகர்களுக்கு இது நல்லதல்ல. வீட்டு நெய்யை விட்டுவிட்டு வனஸ்பதியை வாடி ருசிக்காகத் தின்றால் வயிற்றுவிவரத்தான் செய்யும். என்னயா உலகமே ஒன்று கப்போகும் இந்த நேரத்தில் தேசிய நாடகம் என்று பிரித்துப் பேசுகிறீர்! என்று ஒரு சர்வ தேசியத் தோழன் முனு முனுப்பதும் காதிச் சூறுகிறது. அந்த சர்வ தேசியத் தோழனை திருப்பிக் கேட்கலாம். அய்யா தோழனே! நம்முடைய வீட்டிலிருக்கும் பாட்டி, தாய், தங்கை, தம்பகை, குழந்தை, இவர் களுக்குகிராப் வெட்டி கவுன் போட்டுக் காண உன் சர்வ தேசிய மனம் சம்மதிக்குமா! தோழனே! முடியாதல்லவா? அதே போல் தான், மேல் நாட்டுப் பாதிரங்களை காப்பியடிக்கும் ஒருசில மாரிசர்களைக் கண்டு இங்குவரும் மேலாட்டுக் கலைஞர்கள் நம்மை மிகவும் ஏன்எனமாக கண்டே போடுகிறார்கள். உங்கள் கலைஞர்களின் படைப்பில் இந்தியாவின் நிழலைக் கூட காண முடியவில்லை. அதற்கு மாறாக பல நாட்டுக் கதம்பங்களின் உடைந்த கண்ணாடிகளின் உருவற்ற துண்டுகளாக காட்சி தருகின்றன. இந்தியக் கலைஞர்கள் என்று விமரிசிக்கிறார்கள். உயிர் ஒளி நிறம் பிய நாகரீகத்தின் கவிதைவான நமது நாட்டுக் கலை இன்று வற்றி வறண்டு போய் கண்டதைக் காப்பியடிக்கும் ஒரு உடைந்த கண்ணாடியாகக் காட்சி தருகிறது என்பதற்குள், யார் எப்படி நினைத்தால் என்று இன்றைத்தால் சரிதான்! கலையாவது

(வளர்ச்சி பக்கம் 9)

பேராசிரியர் வ. பெருமாள் கட்டுரை 7-ஆம் பக்கம்

ஆங்கிலப் புலமை

12. ஜேம்ஸ் தோம்சன் காலம்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இயற்கையைப் பாடிய புலவர்களுள் முதலாமவராயிருந்தவர் ஜேம்ஸ் தோம்சன் என்பாராவார். அவர் 1700 ஆம் ஆண்டிற் பிறந்து 1748 ஆம் ஆண்டளவில் மறைந்தவர். அவர் பதினெந்தாம் ஆண்டில் எடின்போர்க் சர்வகலாசாலையிற் சேர்ந்து மதகுருவாதற்குப் பயின்று, பின்னர் இடையில் அதனை விடுத்து லண்டனுக்குச் சென்று பின்னிப் பிரபு வீட்டில் பாடல் சொல்லி வந்தார். அக்காலத்திலேதான் அவர் மழைக்காலம் என்னும் கவிதை வையப் பாடினார். அது 1726 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தபோது மகத்தான வரவேற்புக் கிடைத்தது அதனால் உந்தப்பெற்ற புலவர் அதனைத் தொடர்ந்து ஏனைய பருவங்களையும் பாடிப் பெரும் புகழ்பெற்றார்.

அவர் அளவையாளர் நாயகமாக உயர்ந்த உத்தியோகம் பெற்றுக்கொண்டதோடு முற்றாறு பவுண் உபகாரமும் பெற்றார். எனவே அவர் ஆறுதலாக இருந்து தரமான இலக்கியங்களைப் படித்துவந்தார். அக்காலம் முதலாக அவர் பதினெந்து ஆண்டுகள் முனைந்து சோம்பல் நிறைந்த கோட்டை என்றும் பாடலைப் பாடியுள்ளார்.

இக்காலத்தில் தோமஸ் கிறே பாடிய கையறுநிலைப் பாடல் படிப்பவர் மனதில் எதிரொலிக்குஞ் சக்திவாய்ந்தது என்று யோனசன் கூறுவர். கிறே எழுதிய புலம்பற்பாடல்கள் நாட்டுப்புறத்துச் தேவாலயத்தைச் சேர்ந்த இடுகாட்டைப்பற்றியதாகும். பொழுதுபடுஞ் சமயத்தில் மணியடிக்கிறது. ஆடுள் குழிந்துவருகிறது. உழவன் களைத்தவழியே வீடு திரும்புகிறது. வண்டுகள் சத்தமிடுகின்றன. ஆந்தையின் குரல் கேட்கிறது. நிலவு மெதுவாக வெளிக்கிளம்புகிறது. அங்கே மரங்களின் நிழலில் எதிரென்றும் உறங்கிக் கிடக்குமாய் எம் மூதாதையரைப் புகழுவதுள்ளனர். தங்கள் ஓடிக்கிய இடங்களில் நெடுந்துயல் கொள்கின்ற

இடங்களில் எத்தனை இரத்தினங்கள் அமிழ்ந்து கிடக்கின்றன. காட்சிக்கொட்டாத காடுகளில் கவினார்ந்த மலர்கள் மலர்ந்து வாடிவதங்கிப்போகின்றன. மாந்தருள் மாணிக்கங்கள் எனத்தரும் மாட்சியுடைய ஹம்ட்ன்கள், மிலரன்கள், குறும்வெல்கள் மண்ணில் மடிந்து கிடக்கிறார்கள். இவ்வாறாகக் கிறே தம் கையறுநிலைக் கவினை 136 வரிகளில் அருமையாகப் பாடியுள்ளார்.

இன்னும் அவர் 50 வரிகளில் இளவேனிற் பருவத்தைக் குறித்துப்பாடிய எழுச்சிப்பாடல் பலவிதமான நயங்களும் ஒருங்கமையப்பெற்றதாகும். அவர் உடல்நலக்குறைவுள்ளவராயினும் பெரிய படிப்பாளியாவார். அவர் இளமையிலேயே பல பாடல்கள் பாடியுள்ளார். ஆங்கிலத்திலன்றி லத்தீன் மொழியிலும் அவர் பாடிய பாடல்கள் உள்ளன. அவர் இளமையிற் பாடிய பாடல்களில் அரசாங்கமும் கல்வியும் என்னும் பாடல்கள் அரைகுறையாய் உள்ளன. அவர் ஈற்றன் கல்லூரியைக் குறித்துப் பாடிய பாடல்கள், தம் முடைய பூனை இறந்தபோது பாடிய சரமகவி என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. இன்னும் அவர் பாடியனவாக வுள்ள எழுச்சிப் பாடல்களில் கவிதை, கவிஞன் என்னும் தலைப்புகளில் உள்ளவையும் சிறந்தனவாகும். கிறேயின் புலமை வளர்ச்சியை மூன்று பருவங்களாகப் பகுப்பார். அவர் போப்பின் போக்

னர் கோழிகூவுதல், பறவைகள் சப்தித்தல் இவற்றை விடவேறு சந்தடிகள் அங்கே கிடையா. அவர்களுக்கு அடுப்பு மூட்டுவாரும் இல்லை. மனைவியின் ஆதரவு மில்லை. அவர்களை வரவேற்றுத் தழுவி முழங்கால் வழியே ஏறி முத்தங்கொடுக்கும் மதலைமொழிச் சிறுமும் இல்லை.

இங்கே நெடுந்துயில் கொள்ளும் இதயங்கள் எத்தனைகொடி எண்ணங்களைக் கொண்டன. இக்கரங்கள் எத்தனை அதிகாரங்களை ஒச்சின. ஆளங்காண் முடியாத

(வளர்ச்சி பக்கம் 10)

அறிஞர்
க. சி. குலரத்தினம்

வெட்கம்

[அளவை - க. ஆதவன்]

எனக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது என்றுமே, எங்குமே, எதற்குமே வெட்கப்படாத எனக்கு— இன்று வெட்கமாக இருக்கிறது.

தமிழாய்வு மாநாடென்று தமிழுடையாகிய வேட்டியணிந்து விருப்புடன் வந்த எனக்கு இங்கு நடப்பதைப் பார்த்ததும் ஒரே..... வெட்கமாக இருக்கிறது.

எங்கள் பண்பாடு எங்கள் கலாசாரம் எல்லாமே எங்கோசென்று மறைந்தது பற்றி மனவருத்தந்தான் ஆனால்— இன்னுவது ஒருநாள் எமக்கென ஒரு பெருவிழா எடுக்கையில் கூட இப்படியென்றால்.....!

கற்றவரெல்லாம் நீட்டேக் காற்சட்டை நிபுணர்கள் மினியணிந்த மின்மினிகள் தலைவளர்த்த தமிழ்க்கிப்பிகள்; கோட்டணிந்த துரைமார்கள், எல்லாரும் நின்றுகொண்டு தூய தமிழுடை வேட்டியை அணிந்துகொண்டு விழாப்பார்க்க வந்த எனனைப் பார்த்து ஏளனத்தை மனதில் வைத்து இளித்துக்கொண்டு நிற்கையில்..... தமிழன் என்று சொல்ல எனக்கு மிகவும் வெட்கமாக இருக்கிறது.....!

★ தேவிகா ர வஸ்திர நிலையம் ★

மக்கள் நவீன சந்தை மேல்மாடி, 19-ம் இலக்கம், யாழ்ப்பாணம்

- ❖ பிறினரட் நைல்கள்
- ❖ பிறினரட்வைற்சாறிகள்
- ❖ படுக்கை விரிப்புகள்
- ❖ வேட்டி, சால்வைகள்
- ❖ துவாய்கள்
- ❖ வர்ணக் 'காப்பற்'றுகள்

“கலைக்கண்”

கொண்டு

பாருங்கள்!

வாருங்கள்!!

இன்னும் பல கைத்தறித் தயாரிப்புப் புடவைகளும்

எம்மிடம் விற்பனைக்கு உண்டு.

DEVIKA ART ENTERPRISE 6, Kailasa Pillaiyar Kovil Road, Nallur, JAFFNA Phone: 218

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள்

(2)

இக்காலப் பகுதியில் தமிழ் நாட்டில் எழுதப்பட்ட நாவல்கள் ஈழத்தில் பரவியிருந்தன என்று கொள்வதற்குச் சான்றுகள் உண்டெனினும் ஈழத்து நாவல்களிலே அவ்வ தாக்கமெதையும் ஏற்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெள்ளம் போல் வெளிவந்த கால்களின் சீரழிபட்டும் நாவல்களை வெறுத்தொதுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு குரல் இந்து சாதனம் பத்திரிகையில் எழுந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1930ம் ஆண்டை அடுத்துச் சுமார் கால் நூற்றாண்டுகாலப் பகுதியை ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றின் பத்திரிகையகம் எனலாம். ஈழகேசரி (1930) வீரகேசரி (1930) தினகரன் (1932) ஆகிய பத்திரிகைகளைக் களமாகக் கொண்டு பெருந்தொகையான தொடர் கதைகள் வெளிவந்த இக்காலப் பகுதியில் ஈழத்து அரசியலிற் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. டொனமூர் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இக்காலப் பகுதியில் செய்திப் பத்திரிகைகள் தோற்றம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாகிறது. இச் செய்திப் பத்திரிகைகள் இலக்கியப் பணி புரிவதில் முன்னின்றன. ஈழம் அரசியல் விடுதலையடைந்த காலப் பகுதியை அடுத்துத் தோன்றிய சுதந்திரன் (1949) பத்திரிகையும் இப்பணியிற் பங்கு பற்றியது.

இக்காலப் பகுதி ஈழகேசரியின் நிறைவு வரை (1953) நீடித்தது. பரந்த வாசகர் தொகையை நோக்கி நாவல்கள் எழுதப்பட்டன. நாவலின் நோக்கிலும் போக்கிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. தமிழ் நாட்டின் இலக்கியப் போக்கு ஈழத்திற் குறிப்பிடத்தக்க அளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தத் தொடங்கியது. இதற்கு முதலில் வீரகேசரி களமாக அமைந்தது. வீரகேசரியின் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்த நெல்லையா தமிழ் நாட்டவர். தாம் பணிபுரிந்த பத்தாண்டுக்காலத்திற் பத்து நாவல்களை எழுதினார். இவற்றுள் கட்டு, சம்பவச் சுவையும் துப்பறியும் மர்மப் பண்பும் கலந்து எழுதப்பட்டவை. ஈழகேசரியில் வரணியூர் ஏ. சி. இராசையா இவ்வகை நாவல்களை எழுதினார். தமிழ் நாட்டின் சுதந்திர சகாப்த சிந்தனைகளது தொடர்பால் ஈழத்தில் 1930-40 க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் தீண்டாமை பெண்கல்வி முதலியவற்றைப் பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நாவல்களும் இக் காலத்திற் குரிய பொதுப் பண்புகளான சம்பவச் சுவைக்கும் துப்பறியும் மர்மப்பண்புக்கும் விலக்காக அமையவில்லை. இக் காலப் பகுதியில் ஆங்கில நாவலொன்றைத் தழுவி அரங்க நாயகி (1934) என்ற நாவல் வெளிவந்தது.

1940ம் ஆண்டில் இருந்து ஈழகேசரி ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களது முக்கிய களமாகியது. இக்காலப் பகுதியில் முதலில் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் அதிக ஈடுபாடு காட்டாத ஈழகேசரியை, ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் தொட்டிலாக்கினார் சோ. சிவபாத சுந்தரம். புதிய எழுத்தாளர் மரபு ஒன்று உருவாகியது. தமிழ் நாட்டு இலக்கிய முயற்சிகளின் தூண்டுதலால் ஈழத்தில் எழுதப்பெற்ற இவர்கள் முதலில் மறு

1940-ஆம் ஆண்டில் இருந்து 'ஈழகேசரி' ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களது முக்கிய களமாகியது. இக்காலப் பகுதியில் முதலில் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் அதிக ஈடுபாடு காட்டாத ஈழகேசரியை, ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் தொட்டிலாக்கினார் சோ. சிவபாதசுந்தரம். புதிய எழுத்தாளர் மரபு ஒன்று உருவாகியது.

கதைத் துறையிற் காலூர் அறிவி பெற்ற அனுபவ வளர்ச்சியால் நாவலின் பக்கம் திருப்பினர். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் மண் வளத்தோடு தொடர்பு கதைப் பொருளைத் தேர்ந்து எழுதினார். இக்காலப் பகுதியிலிருந்தே நாவலுக்கான கலைப்பண்பு வளர்ச்சி பெறுகின்றது.

சச்சிதானந்தன், சம்பந்தன் களின், வ. அ. இராசரத்தினம், கனக, செந்திரநாதன், சொக்கன், அ. செ. முருகானந்தன், தேவன், த. சண்முகசுந்தரம், முதலியோர் ஈழகேசரியில் எழுதியோருள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அ. செ. முருகானந்தன் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மண்வாசனையையும், வ. அ. இராசரத்தினம் கிழக்கிலங்கையின் இயற்கைச் சூழலையும் தத்தம் நாவல்களில் புலப்படுத்தினார். சம்பந்தன் காதுணர்வைப் புலப்படுத்துவதில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தவரில் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை முதல்வர்களுள் ஒருவரான இவர் எழுதிய ஐசுவரன் (1974) என்ற நாவல் காண்டேயர் பாணியில் எழுதப்பட்டது. நாராயணன், சாகுபாசினி, சாரதா, ஸ்ரீநிவாசன் என்னும் நான்கு பாதிரிங்கள் பேசுவதாக அமைந்த இந்நாவலில் காதுணர்வுகள், தத்துவங்கள், மனப்போராட்டங்கள், ஆகியன நன்கு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. வ. அ. இராசரத்தினத்தின் கொழுசொம்பு (1956) காதல், தியாகம் என்பவற்றைப் பொருளாகக் கொண்ட ஒரு சமூகச் சித்திரமாக அமைந்தது. தேவனுடைய நாவலான கேட்டனும் நடந்தனும் (1954) மனத்தத்துவ நோக்கில் எழுதப்பட்டது.

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் ஈழகேசரி காலம் ஒரு பிரசோதனைக்காலம் எனலாம். சம காலத்தமிழ் நாட்டு இலக்கியங்களையும், ஆங்கில முதலிய பிற மொழி இலக்கியங்களையும் கற்றதனால் நாவல் பற்றிய தெளிவுப் எழுதுவதற்கான ஆர்வமும் ஏற்பட்டதெனலாம். ஆர்வத்தின் வழி நடத்தப்பட்ட இக்கால நாவலாசிரியர்கள் சிலர் தமிழ் நாட்டின் சமகால எழுத்தாளர்களை அதர்சமாகக் கொண்டனரெனினும் தமக்கெனத் தனிப்பண்புடன் எழுதினார்.

பிறமொழி நாவல்களைத் தழுவினும் மொழி பெயர்த்தும் எழுதும் போக்கும் இக்காலப் பகுதியிற் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவமடைந்தது. ஆங்கிலம் பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், ருஷ்யமொழி நாவல்களையும், இந்தியாவின் வங்க மொழி நாவல்களையும், தழுவி யும் தமிழாக்கியும் தந்தனர். இவ்வகையர்கோன், சி. வைத்திலிங்கம், க. சச்சிதானந்தன், தேவன், பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை முதலியோர் இத்துறையிற் குறிப்பிடத்தக்க பணிபுரிந்தனர். பிறமொழிகளிலே தாம் கற்ற புதுமைகளைத் தமிழிற் வாசகர்களுக்குக் காட்டவேண்டுமென்ற இயல்புக்கம் இவ்

வகை நாவல்கள் எழும் காரணமாயிற்றெனலாம்.

“பண்டிதத் தமிழும் பழைமையும் நிறைந்திருந்த யாழ்ப்பாணத்தில் புதுமைக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டுச் சொற்பகாலம்: ஆனால் இக் குறுகியகால எல்லைக்குள் கண்ணான புதுமைத் தொண்டு ஆற்றுவதற்கு யாழ்ப்பாணம் கொஞ்சமும் பின்பிற்கவில்லை; வங்க நாவல்களைப் பின்பற்றிப் புதுமையிற்றெனிய ‘அன்னபூரணியும்’ இதற்குப் பிரதிக்ஷம்”

சச்சிதானந்தனின் அன்னபூரணி (1942) நாவலுக்குப் பத்திராதிபர் குறிப்பாக அமையும் இக்கூற்று அக்கால கட்டத்தில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் புது வேகத்துடன் வளர்ந்ததற்கான அடிப்படை யைக் காட்டுவதோடு வங்க நாவல்களைப் பற்றிய அறிவு ஈழத்து எழுத்தாளரிடையிற் பரவியிருந்ததையும் உணர்த்துகிறது. இந்திய மொழிகளிலே முதலில் நாவலிலக்கிய வளம் பெற்ற வங்க மொழியின்

நா.சுப்பிரமணியம் எம்.ஏ. (இலங்கை)

சிறந்த படைப்புக்களை 1940ம் ஆண்டை அடுத்துத் தமிழ் நாட்டின் கலைச் சஞ்சிகை மொழி பெயர்த்து வெளியிட்ட தொழில்கிரந்தத்து என்பதை இங்கு குறிப்பிடலவசியம்.

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றின் புதுயுகம் என்று கூறத்தக்க காலப் பகுதி ஈழம் சுதந்திரம்பெற்ற சுமார் பத்தாண்டு காலத்தின் பின்பு தொடங்கியது. 1950ம் வருடத்திற்குப் பின்னர் சுதந்திர மடைந்த ஒரு நாட்டிற்குரிய பிரத்தியேக பிரச்சினைகள் மெல்ல மெல்லத் தலைதூக்கின. தேசியம், ஜனநாயகம், முதலிய கோட்பாடுகள் தொழிற்படத் தொடங்கின. இக்காலப் பகுதியிலே தமிழிலக்கியத் துறையில் காலூர்வத் தொடங்கிவிட்ட மார்க்சிய அரசியற் கோட்பாடுகளின் முதற் பிரசவமான பஞ்சம் பரியும் (1953) நாவல் தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்தது. ஈழத்தில் 1955ம் ஆண்டில் சோஷலிஸ்தாதிகள் தேசிய உணர்வினருடனினே ந்து பெற்ற வெற்றி நாவலிலக்கியப் போக்கில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. சமூகப் பார்வை விரிந்தது. மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சினைகள், வாழ்க்கைத் தரம் என்பவற்றைப் பற்றிச் சிந்திப்பது எழுத்தாளனின் கடமையாயிற்று.

ஈழத்துத் தமிழர் சமூகத்திற் பொதுவாகக் காணப்பட்ட பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வும் சமூகக் குறைபாடான சாதி ஏற்றத்தாழ்வும் மலையகத்தில் வாழும் குடியரிமையற்ற தமிழ்த் தொழிலாளரின் அவல வாழ்வும் இக்

காலப் பகுதி ஈழத்தாளர்களது சிந்தனைத் தூண்டின. வர்க்கவெறுபாட்டையும் சாதி, வேறுபாடுகளையும் இணைத்து நாவல்களெழுதிய இளங்கீரன் தொழிலாளர் வாழ்வின் இன்னல்களை விரிவாத்த மதுஎழுத்துக்களில் வடித்துத் தந்துள்ளார். இவ்வகையில் இவரது நிற்பே ந்கேள் (1969) சிறப்புடையது.

1960ம் ஆண்டினையடுத்து ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளரிடையில் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடுகள் நாவலின் வளர்ச்சிமேலும் வேகம் பெறுவதற்குத் தூண்டியதோடு சோஷலிச யதார்த்த இலக்கியத்தின் தேவையை வற்புறுத்தின. சமகால நிகழ்ச்சிகளை இலக்கியத்திற்குப் பொருளாகக் கொள்ளுமளவு சமூகப் பார்வை கூர்மையடைந்தது.

யாழ்ப்பாணசமூகத்தின் மிக முக்கிய குறைபாடான சாதி ஏற்றத் தாழ்வு பெரும் பிரச்சினையாக உருவாகிச் சமூகப் போராட்டங்களான மாறிய காலப் பகுதியில் நாவலெழுதப்படுத்த சனணைக்கள் அதற்குத் தமது நாவல்களில் தீர்வுகாண முயன்றார். நீண்ட பயணம் (1965) போர்க்கோலம் (1969) என்பன தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரைப் படுவோரின் உரிமை கோரும் போராட்ட உணர்வின் எடுத்துக்காட்டுவனவாக அமைந்தன. கணைசில்களின் நாவல்கள் அவசர நீண்டபயணம் நாவலிற் கூறியுள்ள போல வரலாற்றுண்மைகளுக்கு வடிவம் தருவனவாக அமைந்தன. அரசியலையும் காதுையும் இணைத்து இவர் எழுதிய செவ்வானம் (1967),

“தமிழ் இலக்கியம் இப்பொழுதுதான் வாழ்க்கையை வருணிப்பதைவிட்டு விமர்சனம் செய்யும் துணிகளையு ஏன் ஏற்றுகிறது முதல் உதாரணத்தோடு கணைசில்களின் செவ்வானம்.”

என்று தமிழ் நாட்டுத் திறமையானவரது பாரட்டுதலைப் பெற்றது; யாழ்ப்பாண மக்களின் சடங்கு சம்பிரதாயங்களின் போலியியல்பை எடுத்துக் காட்டுவதாக இவரது சடங்கு (1966) நாவல் அமைந்தது. நடுத்தர வகுப்பினரது அவல வாழ்க்கையும், விவசாயிகளது போராட்ட உணர்வையும் இவர் தமது தரையும் தாரை

செயும் (1968) மண்ணும் மக்களும் (1970) நாவல்களில் சித்திரித்துள்ளார்.

அடிப்படை உரிமைகள் அற்ற நிலையில் அல்லலறும் மலையகத்தின் தொட்டித் தொழிலாளர்களது சமூக வரலாறு அமைகிறது துரத்துப் பச்சை (1964). இதனூடிரியை கோகிலம் கப்பையா அவலச்சுவை ததும்ப அவர்களது இன்னல்களை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இத்தொழிலாளர்களின் உரிமைப் போராட்ட உணர்வை எடுத்துக்காட்டுவதாகப் பெண்டிக்கட் பாலனின் சொந்தக்காரன் (1968) அமைகிறது.

சமூகவிமர்சனப் பார்வை கூர்மையடைந்த இக்காலப் பகுதியில் சோஷலிஸ்யதார்த்த வாத்தக் கண்ணோட்டத்திற்கு வெளியில் நின்று சமூகத்தின் இயற்கையான மனிதப் பிரச்சனைகளைக் கலைக் கண்ணோடு நோக்கி எஸ். பொன்னுத்துரை சடங்கு (1966) என்ற நாவலை எழுதியுள்ளார். செ. கணேசலிங்கன் காட்டிய யாழ்ப்பாணத்து நடுத்தர வர்க்க சமூகத்தை இவர் இன்னொரு கோணத்தில் நின்று காட்டுகிறார்.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் மண்வாசனைக்கு இலக்கிய வடிவம் தருவதாக அமைந்த நிலக்கிளி (1973) திருகோணமலைப் பிரதேசச் சூழ்நிலையை எடுத்துக் காட்டுவதுடன் இன ஒற்றுமையுணர்வையும் புலப்படுத்துவதாக அமைந்த அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது (1973), என்பன ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கிய வரலாற்றிலே அடுத்து அமையப் போகும் திருப்பத்திற்கான நெறியை உணர்த்தித்திடுகின்றன எனலாம்.

முழு நாவல்களாக வெளிவந்தவற்றைத் தவிர குறு நாவல் முயற்சிகளும் கடந்த பத்தாண்டுகாலப் பகுதியிற் குறிப்பிடத்தக்க அளவு காணப்படுகின்றன. அகஸ்தியர் செ. யோகநாதன், செங்கையாழியான், தொ. சிக்கனராஜ் முதலியோர் இவ்வகை நாவல்களை எழுதியுள்ளார்.

வரலாற்று நாவல்கள் காலத்துக்குக் காலம் எழுதப்பட்ட பொழுதும் ஒரு தனித்துறையாக அது வளர்ச்சி பெறவில்லை. ஈழத்துத் தமிழரின் வரலாற்று மரபு தெளிவாக ஆராயப்படாமை இதற்குக் காரணமாகலாம். எச். நெல்லையாவைப் பின்பற்றிக். வி. எஸ். வால் ஆதியற் புது சம்பவக் கதைகளையும், துப்பறியும் மர்மப் பண்புள்ள கதைகளையும் எழுத வருகிறார்.

சமூக விமர்சனநோக்கும் பிரதேசப்பண்பை எடுத்துக் காட்டும் ஆர்வமும் தேசிய உணர்வும் இன்றைய ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சிக்கு உந்தச்சக்திகளாயுள்ளன. [முற்றும்]

‘கலைக் கண்’
மாதப் பத்திரிகை
இதனை ஊக்குவிப்பது உங்கள் கடமையாகும்
தனிப்பிரதி சதம் - 35
ஆண்டுச் சந்தா — ரூபா 5-50 } தபாற் செலவு உட்பட
ஆறுமாத சந்தா — ரூபா 3-00 }

கிறிஸ்தவ தமிழ்த்தொண்டர்கள்

1. என்றி என்றிக்கஸ் நல்லமனிதர்

என்றி என்றிக்கஸ் போர்த்துக்கல் நாட்டினர். வில்வா விசியோசா என்ற இடத்தில் 1520 ஆம் ஆண்டு தோன்றினர். இளமையில் ஆறு அல்லது ஏழு மாதங்கள் பிரான்சில் சபைத்துறவியாக இருந்தனர். இவர் யூதத்தொடர்பினர் என்பதறிந்து அச்சபையினர் இவரைத் தம்மவராகச் சேர்த்துக் கொள்ள மறுத்தனர். யூதர்களை மூர்க்கை அவர்தம் மரபினரைச் சேர்த்துக்கொள்ள அச்சபையினரின் சட்டதிட்டம் இடந்தரவில்லையாம். வருணிக்க இயலாத புண்ணியப் பேறும் இரக்கப்பண்பும் பொருந்தியுள்ள கலைத் துய இஞ்சூசியார் பாப்பரசரிடமிருந்து சலுகை பெற்றுத் தம் சபையில் சேர்த்துக்கொண்டார். துய பிரான்சில் சவேரியாரால் நல்லமனிதர் என்று மதிக்கப்

பெற்ற என்றிக்கஸ் இறுதி வார்த்தைப்பாடு கொடுக்க வேண்டிய காலம் வந்த போதும் அந்தோனியோ கோமலை உள்ளிட்ட சில போர்த்துக்கிய இயேசு சபையினர் அதற்குத் தடை செய்தனர். துய இஞ்சூசியார் முன்னிலையில் இந்தத் தடை எழுப்பப்பெற்றபோது அவர் மிகவும் தீர்க்கமாகப் பதில் அளித்துவிட்டார். "புதுக் கிறிஸ்தவர் என்பது சபையில் சேர்வதற்குத் தடையாகாது. இயேசு சபை கிரேக்கர் என்றும் யூதர் என்றும் பாருபாடு கருதாது" என்றார். துய இஞ்சூசியாரும் சவேரியாரும் எவ்வித இடர்ப்பாட்டையும் பொருட்படுத்தாது உறுதியாய் இருந்து என்றிக்கஸ் இறுதி வார்த்தைப்பாடு கொடுக்கத் துணை நின்றனர்.

ரம்போலா மாஸ்கரேனஸ்

தமிழ்ப் பேராசிரியர், சென். ஜோசப் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி

சவேரியார் துணைவர்

தமிழகக் கடற்கரையோரத்தில் துய சவேரியாரால் பணிக்கப்பெற்ற என்றிக்கஸ் தூத்துக்குடி, வேம்பாறு, கன்னியாகுமரி, கடியப்பட்டமனம், மணக்குடி, மன்றார் முதலிய இடங்களில் ஊழியம் செய்தார். புண்ணைக்காயல் இவர்தம் திருத்தொண்டியர் நடுநாயகமாக விளங்கியது கன்னியாகுமரியில் இடையீடற்றி 25 ஆண்டுகள் வதிந்திருக்கிறார். அங்கே கடுமை மிக்க கதிரவன் வெப்பத்தைத் தாங்கி இருப்பாடுக்கிறார். கன்னியாகுமரிப் பத்தியின் அதிபராகவும் அமர்ந்திருக்கின்றார். 60 ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்த இவர் 1900 ஆம் ஆண்டு புண்ணைக்காயலில் உயிர் நீத்தார். இவரது திருச்சடலத்தைத் தூத்துக்குடிக்கு எடுத்துச் சென்று அங்கே அக்காலத்திருந்த சிறிய பனிமாதா கோவிலில் அடக்கம் செய்தனர். விசுவாசிகள் ஏழு தோணிகள் நிறைய ஏறிக்

"37 ஆண்டுகளாகத் தமிழ் மொழியை மிகவும் கவனத்துடன் பயின்றேன். மிகுந்த உழைப்பின் பயனாகவும் கடவுளின் அருளாலும் இம்மொழியினுக்கு இலக்கணம்! எழுதக் கூடிய அளவுக்கு அதைக் கற்கலானேன்"

கொண்டு மிகுந்த சங்கையோடு இவரது திருச்சடலத்தை தூத்துக்குடிக்குக் கொண்டு வந்தனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. கிறிஸ்தவர்களால்தான் இவர்தம் (வளர்ச்சி பக்கம் 10)

சுவையார் எண்கள்

சி.மே. மாட்டன்

தசம பின்ன வரலாறு

இப்பொழுது நாம் தசம பின்னத்தை எழுதும் முறை ஏற்குறைய 275 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருக்கவில்லை. கணிதக் குறியீடுகளின் வரலாறு என்ற நூலில் திரு. கஜோறி என்பவர் தரும் தகவலின்படி 1696 ஆம் ஆண்டின் பின்பே இப்பொழுது நாம் சையானும் புள்ளியிட்டு எழுதும் முறை தொடங்கியது. இம்முறையை உண்டாக்கியவரின் பெயர் தெரியவில்லை.

1585 இல் சைமன் ஸீர்வன் என்பவர் தசம பின்னத்தை ஏதோ ஒரு முறையில் தொடக்கி வைத்தார் என்று கூறவேண்டியுள்ளது அவருக்கு முன் சாதாரண பின்னம் போன்றே எழுதப்பட்டது. உ-ம்- 25 $\frac{175}{1000}$

ஸீர்வனின் பின் ஏற்குறைய 150 ஆண்டு வளர்ச்சியின் பின்பே இன்றைய நிலையை அடைந்தது. கீழ்வரும் அட்டவணை தசம பின்னத்தின் வளர்ச்சி வரலாற்றைக் காட்டுகிறது:

ஆசிரியர்	காலம்	குறியீடு
ஸீர்வனுக்கு முன்		25 $\frac{175}{1000}$
ஸீர்வன்	1585	25 $\frac{1}{10} \frac{7}{10} \frac{5}{10}$
விட்டா	1600	25 175
கெப்ளர்	1616	25(175)
நேப்பியர்	1617	25 · 175
ஜோன்சன்	1623	25 $\frac{175}{1000}$
பிறிக்ஸ்	1624	25 $\frac{175}{1000}$
ஓட்டெர்ட்	1631	25 175
ஜாக்சர்	1651	25 175
பாலம்	1653	25:175
ஔசானம்	1691	25.1 $\frac{7}{10} \frac{5}{10}$
ஜீக்	1696	25.175
இக்காலம்		25.175

9, 11, 7, 13, ஆகியவற்றால் பிரிபடும் எண்கள்

9 இன் விதி (The Rule of Nine)

இன்று 3-ஆம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் 9 ஆல் பிரிபடக் கூடிய எண்களை கண்டுபிடிக்கத் தெரியும். (3 ஆம் வகுப்பு கணிதப் புத்தகத்தில்

காட்டப்பட்டுள்ளது) மேல் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு கட்டாயத் தெரிந்திருக்கும் என நம்பலாம். ஆனால் அவ்விதியின் விளக்கம் அநேகமாகத் தெரியாதென்றே கூறலாம்.

நமது எண்கள் 10 ஐ அடியாகக் கொண்டவை. வேறு விதமாகக் கூறில் 10 இன் வலுக்களால் ஆனவை. இது முன்னமே சரடிமுறையிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

... 10⁵, 10⁴, 10³, 10², 10¹, 10⁰

இது உங்களுக்கு நினைவு வருமென நம்புகிறேன்.

10 இன் வலுக்களை 9 ஆல் பிரிக்கும் பொழுது 1 மிகுதி வரும்:

$$10^0 \div 9 = 1 \div 9 \rightarrow \text{மிகுதி } 1$$

$$10^1 \div 9 = 10 \div 9 \rightarrow \text{மிகுதி } 1$$

$$10^2 \div 9 = 100 \div 9 \rightarrow \text{மிகுதி } 1$$

$$10^3 \div 9 = 1000 \div 9 \rightarrow \text{மிகுதி } 1$$

எனவே 10 இன் வலுக்களின் இருமடங்கை ஒன்பதால் பிரிக்கும் பொழுது 2 மிகுதி வரும்.

$$\text{உ-ம்: } 2 \times 10^3 \div 9 = 2 \times 1000 \div 9 = 2000 \div 9 \text{ மிகுதி } 2$$

10 இன் வலுக்களின் மூடமடங்கை 9 ஆல் பிரிக்கும் பொழுது 3 மிகுதி வரும்

$$\text{உ-ம் } 3 \times 10^3 \div 9 = 3 \times 1000 \div 9 = 3000 \div 9 \text{ மிகுதி } 3$$

இவ்வாறே 4 மடங்கைப் பிரிக்கும் பொழுது மிகுதி 4 வரும் 5 மடங்கைப் பிரிக்கும் பொழுது 5 மிகுதி வரும்..... இனி:

5436 = 5000 + 400 + 30 + 6 அல்லவா? எனவே 5436 ஐ 9 ஆல் பிரிக்கும் பொழுது 5 + 4 + 3 + 6 என்பன மிகுதியாகவரும் ஆனால் இவற்றின் கூட்டுத் தொகை 9 ஆக இருப்பதால் 9 ஆல் பிரிக்கும் பொழுது மிகுதி வராதல்லவா. எனவே 5436 ஐ 9 மிச்சமின்றிப் பிரிக்கும்ல்லவா.

இதை வேறுவிதமாகக் கூறில்: ஓர் எண்ணின் இலக்கங்களைக் கூட்டி வரும் எண்ணை 9 மிச்சமின்றிப் பிரிக்குமாயின் அவ்வெண்ணையும் 9 மிச்சமின்றிப் பிரிக்கும்.

487 இன் கூட்டுத்தொகை 19. இதை 9 பிரிக்காது. எனவே 487 ஐ 9 பிரிக்காது.

7938 \rightarrow கூட்டுத் தொகை 27. இதை 9 பிரிக்கும்: எனவே 7938 ஐ 9 பிரிக்கும்.

மிகப் பெரிய எண்ணை இருந்தால் இலக்கங்களின் கூட்டுத் தொகையின் இலக்கங்களின் கூட்டுத்தொகையை தொடர்ந்து கண்டு 9 ஆல் பிரித்துப் பார்க்கலாம். இப்படிப் பார்க்கதால் பிரிபடாத எண்ணை இருந்தால் மிகுதி எவ்வளவு வரும் என்றும் அறிந்து கொள்ளலாம். சுருக்கமாக.

$$824537 \rightarrow 29 \rightarrow 11 \rightarrow 2$$

பிரிபடாது: 2 மிகுதி வரும்.

$$832976549 \rightarrow 52 \rightarrow 7$$

பிரிபடாது 7 மிகுதி வரும்

$$12345678 \rightarrow 36 \rightarrow 9$$

பிரிபடும்

$$13572468 \rightarrow 36 \rightarrow 9$$

பிரிபடும்

1! இன் விதி

10 இன் வலுக்களுக்கும் 11 இற்கும் ஒரு தொடர்பு இருப்பதைக் காணலாம் 10¹ ஐ 11 பிரிக்காது. ஆனால் அடுத்த எண்ணை (11), பிரிக்கும். 10² ஐ 11 பிரிக்காது. ஆனால் அதற்கு முன்னுள்ள எண்ணை (99) பிரிக்கும். 10³ ஐ 11 பிரிக்காது. ஆனால் அடுத்த எண்ணை (1001) பிரிக்கும். இவ்வாறு 11 ஆனது 10 இன் வலுக்களுக்கு அடுத்த எண்ணை, அல்லது முன்னுள்ள எண்ணைப் பிரிக்கும். இது ஒன்று விட்ட ஒன்று என்ற முறையில் செல்வதற்கு. கீழ்வரும் அட்டவணை விளக்கந்தரும். 10 இன் வலுக்களுக்கு முன்னுள்ள அல்லது பின்னுள்ள எண்கள்.

$$11, 99, 1001, 9999, 10001, 99999, 100001, 999999, \dots$$

11 இன் விதியை பின்வருமாறு அமைக்கலாம் ஒன்றுவிட்ட ஒன்றாகக் கூட்டிவரும் எண்களின் வித்தியாசம் 0 ஆக இருந்தால் அல்லது 11 இன் பெருக்குத் தொகையானால் அவ்வெண்ணைப் 11 பிரிக்கும்.

ஒரு எண் abcde என்றால் பின்வருமாறு இலக்கங்களைக் கூட்ட வேண்டும். a-b+c-d+e இலக்கத்தில்:

$$I. 96779298 = 9-6+7-7+9-2+9-8 = 11$$

$$II. 86547216 = 8-6+5-4+7-2+1-6 = 3$$

முதல் எண்ணை 11 பிரிக்கும்

இரண்டாவதை 11 பிரிக்காது

7, 13 இன் விதி

என்பவர் 10³, 10⁶, 10⁹, 10¹² இவ்வாறு செல்லும் எண்களின் முன்னுள்ள எண்ணை அல்லது பின்னுள்ள எண்ணை (11 இற்கு காட்டியது போல்) 7, 13 ஆகியவை பிரிப்பதைக் கண்டு பிடித்தார். இதிவிருந்து பின்வரும் விதியைக் காட்டுகிறார்.

கொடுக்கப்பட்ட எண்ணை வலமிருந்து மும் மூன்று இலக்கங்கள் கொண்ட தொகுதிகளாகப் பிரித்தல் வேண்டும். பின், இடப்பக்க முள்ள தொகுதியில் இருந்து அடுத்த தொகுதியைக் கழிக்க வேண்டும். பின் அடுத்த தொகுதியைக் கூட்ட வேண்டும். மூலவாறு தொடர்ந்து கழித்து கூட்டிச் செல்ல வேண்டும். கடைசியாக வரும் தொகையை 7, 13 பிரிக்குமானால் அவ்வெண்ணையும் 7, 13 பிரிக்கும்.

உ-ம்:

$$I. 12357467 \rightarrow 12-357+467 = 104. \text{ இதை}$$

13 பிரிக்கும் 7 பிரிக்காது எனவே 12357467 ஐ 13 பிரிக்கும்.

$$II. 2546539 \rightarrow 25-466+539 = 98; \text{ இதை}$$

7 பிரிக்கும் 13 பிரிக்காது. எனவே 25466539 ஐ 7 பிரிக்கும்.

ஆனால் abcabc என்ற முறையில் அதாவது 3 இலக்கங்கள் கொண்ட தொகுதி அடுத்தடுத்த வகுமாயின் அதை 7, 13 இரண்டும் பிரிக்கும்.

உ-ம்:

$$235235, 598598, 123123123123, 791791791791$$

உலக அரங்கில் உயர் தமிழ் நாடகம்

[4-ஆம் பக்கத்து வளர்ச்சி]

கத்தரிக்காயாவது ஏதோ காசுக்காக வேடம் கட்டுகிறோம் இதைத்தவிர நாடகக்கலை அது இது என்றால் அதெல்லாம் ஏதோ இனிமையான சொற்களைவைகள். கற்பனைக் கனவு — உபயோகப்படாத கசப்பான உன்மை. அதுதான் இன்று பெரும் பாண்மையோர் கருத்து. காசு பண்ணும் கலைமார்வாடிகளின் கணிப்பு, காலத்தின் அருமை தெரியாதார்கூட கட்டுகின்ற வாய்ப்பந்தல். கூசாமல் மாரீசம் செய்யும் கலை வியாபாரிகளின் பிழைப்பு!

ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் தனக்கே உரித்தான சில தனித் தன்மைகள் உண்டு. கலாப்பண்புகள் உண்டு. கலாச்சாரங்கள் உண்டு. காவியக் கதைகள் உண்டு. வரலாற்றுப் பெருமைகள் உண்டு. நடை உடை பாவனை நாகரிகங்கள் உண்டு. படை குடி அரசு பழக்க வழக்கங்கள் உண்டு. இதைத்தான் — எம்முடையது என்றும் நாட்டியப்புகள் எனவும், தேயிலை என்றும் சொல்லி, நெஞ்சு நிமிர்ப் பெருமைப் பட்டுக் கொள்ளுகிறோம். இவற்றை வழி வழியாகக் கட்டிக் காத்து பரம்பரைச் சங்கித் தொடர்பு அற்றப் போகாமல், ஒரு புதிய இணைப்பை ஏற்படுத்தி, நமது வரலாற்றோடு நம்மையும் பிணைத்துக் கொண்டு, நிகழ்காலத்தை வரும் காலம் பாராட்டும் வண்ணம் நமது நாடகப் படைப்புகள் அமைதல் வேண்டும்.

இத்தகைய அரிய நாடகங்களை படைக்க, பரந்த தமிழ் இலக்கியப் பூங்காவில் சில ஆண்டுகளேனும் நடமாடினால் தான் முடியும், அமுதமயமான அமரத்தமிழ்ச் சோலையில் ஆயிரமாயிரம் வண்ண மலர்கள். மனதை வளமாக்கி சிந்தனை தெளிவாக்கி உளத்தை உரமாக்கி, வாழ்வை இனிமையாக்கும் தத்துவநீர் தென்றலை, தேன்சுவையை தெவிட்டாத மா மருந்தை அருந்த அருந்த நேரம் காலம் நாகரீகம் எல்லாமே புத்தொளி பெறுகிறது. புதுமை பெறுகிறது. அந்தப் புதுமையிலே தான் எத்தனை தெம்பு! எவ்வளவு நம்பிக்கை! வலிமை வளப்பு!

ஏதோ; இலக்கியத்தில் புதிய கலை (New Wave) என்றெல்லாம் இன்று பேசுகிறார்கள். இன்று எழும் சிற்றலைகள் ஒரு கோடி சேர்ந்தாலும் அவை யாவும் நமது இலக்கியப் பெருங்கடல்சாரவின் ஒரு துமிக்கும் ஈடாகமாட்டா. பழைய இலக்கியத்தில் வரும்

கலைக்காட்சிகளுக்கு இன்றைய நாடக வடிவம் இல்லாமலிருக்கலாம். ஆனால் நாடகப்பண்பின் நயத்தின் ஜீவனை, அந்தக் காட்சிகளிலும் பாத்திரப் படைப்புக்களிலும், சம்பவங்களிலும் காணுகிறோம்; சழிபேருவகை எய்துகிறோம்;

இதோ இதே நகரத்தில் 1800 ஆண்டுகளுக்குமுன் நடந்த சிலப்பதிகாரக் காட்சி,

பாண்டியன் அரசைப்

பாண்டியன் :

“நீர்வார் கண்ணை யெம்முன் வந்தோய்; யாரையோ டக்கொடி!

கண்ணகி :

“தேரா மனோ செப்பு வதுடையே என்று கிறப்பினிமையவர் வியப்ப்புள்ளாறு புண்கண் டீர்த்தோ னன்றியும் வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க ஆவின் கடைமணி யுநீர் நெஞ்சுசுடற் தான்றன் அரும்பெற்ற புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோள் பெரும்பெயர்ப் புகாரென் பதியே யல்லூர் ஏசாச் சிறப்பி விசைவிளங்கு பெருங்குடி மாசாத்து வரணிகள் மகனை யாகி “வாழ்தல் வேண்டி யூன் வினை துரப்பச் சூழ்கழன் மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்திங்கு சிலப்புக தல் வேண்டி நன்பார் கொலைக்காப் பட்ட கோவ ன் மனைவி கண்ணகி யென்பதென் பெயர்”

பாண்டியன் :

“பெண்ணைங்கே! கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று வெள்வேற் கொற்றங் காண்!

கண்ணகி :

“நற்றிறம் படராக்க கொற்கை வேந்தே ‘என்காற் பொற்சிலம்’ மணியுடை யரியே, யெனத் தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி யாமுடைச் சிலம்புமுத் துடையரியே’ தருகெனத் தந்து தாண்முன் வைப்பக் கண்ணகி யுமணியார் உணர்வு மணியுடைய மன்னவன் வந்தெறித்தது மணி கண்டு

தாழ்ந்த குடையன் றளர்ந்த செங் கோலன் ‘பொன்செய் கொல்லன் றன்சொற் கேட்ட யானோ அரசன் யானே கள்வன் மன்பதை காட்டுந் தென் புலங் காவல் என்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென் ஆயுள்!’ என ஆசிரியர் :

மன்னவன் மயங்கிவிழ்ந்தனனே தென்னவன் கோப்பெருந் தேவி குலைந்தனள் நடுங்கிக் கணவனை யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்று இணையடி தொழுதுவிழ்ந்தனனே மடமொழி

வெண்பா

1. அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றமாம் என்னும் பல்லவையோர் சொல்லும் பழுதத்தே—பொல்லா வடுவினையே செய்த வய வேந்தன் நேவி கடுவினையேன் செய்வதாங் காண்.

2. காவியுக்குந்ருங் கையிற் றனிச்சிலம்பும் ஆவி குடிபோள் வவ்வடி வும் போவியேன் காடெல்லாந் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் கண்டஞ்சிக் கூடலான் கூடாயினான்.

3. மெய்யிற் பொடியும் விரிந்தகருங்குழலும் கையிற் றனிச்சிலம்பும் கண்ணீரும் வைக்கோள் கண்டறவே தோற்றினக் காரிகைதன் சொற்செவியில் உண்டளவே தோற்றினாயிர்.

என்னே காட்சியமைப்பு!

எவ்வளவு சொற்சிக்கனம்!

“காரிகையைக் கண்டளவே தோற்றின—அவள் சொற் செவியில் உண்டளவே தோற்றின உயிர்”

ஆகா!

What a fastest action over conceived by a dramatist!

இதைப் போலவே — கம்பன் தரும் காட்சிகள் தான் எத்தனை எத்தனை!

எண்ணா நலத்தினுள் இணையள் என்றுழிக் கண்ணொடு கண்ணினை கெளள் ஒன்றை ஒன்று உண்ணவும் நிலப்பேரது உணர்வும ஒன்றிட அண்ணலும் நோக்கினுள் அவரும் நோக்கினுள்.

(இதைக் காணுங்கள்! இந்தக் காலத்துக் கதாநாயகிக்கும் கதாநாயகனுக்கும் இருக்கவேண்டும் என்று நாம் எண்ணுகிறோம்)

பருகிய நோக்கெனும் பாசத்தாற் பிணித்து ஒருவரைஒருவர் தம் உள்ள மீந்தவால் விரிசிலை அண்ணலும் வாட்கள் நங்கையும் இருவரும் மாறிப்புக்கு இதயம் எய்தினர்.

(இதயமுள்ள கலைஞர்கள்—காதலர்கள் கற்று நிற்க வேண்டியவர்கள்.)

மருங்கிலா நங்கையும் வசையில் அய்யனும் ஒருங்கிய இரண்டு உயிர் ஒன்றாயினர்;

(இந்தக் காதல் இக்கால அவசரக் காதலர்களுக்குரிய மற்றொரு காட்சி.)

கோரஉருமாற்றி சூர்ப்பனகை கோல வடிவம் கொள்ளுதல்;

பங்கயச் செல்வியை மனத்துப் பாலியா, அங்கையின் ஆய மந்திரத்தை ஆய்ந்தனள்; திங்களின் சிறந்து ஒளிர்முக்கத்தன், செவ்வியள் பொங்குஒளி வீசும்பினில் பொலியத் தோன்றினுள்;

இராமன் எதிரில் சூர்ப்பனகை வருகின்ற எழில்

பஞ்சிஒளிர், விஞ்சு குளிர் பல்லவம் அலங்க, கெஞ்சு செவிய கஞ்சம் திகர், சிறடியன், ஆகி, அம்சொல் இன மஞ்சளை என, அன்னம் என, மின்னும் வஞ்சினை, நஞ்சம் என, வஞ்சு மகள் வந்தாள்; பொன் ஒழுத பூசில் உறை பூவை, எழில் பூவை பின் எழில் கொள் வார் இணை பிறழ்ந்து ஒளிர் முகத்தால்,

கன்னி எழில் கொண்டது, கலைத் தட மணித் தேர், மின் இழிவ தன்மை இது, விண் இழிவது என்ன,

காணில் உயர் கற்பகம் உயிர்த்த கதிர் வல்வி மேனி நனி பெற்று, விளை காமம் நிறை வாசத் தேனின் மொழி உற்று, இனிய செவ்வி நனி பெற்று, ஓர் மாணின் விழி பெற்று,

மயில் வந்ததுஎன-வந்தாள்,

சூர்ப்பனகையைக் கண்டு, இராமன் வியப்படைதல்

‘நாபுரமும், மேகலையும், நூலும், அறல்ஒறிப்

பு முரலும் வண்டும், இவை பூசலும் ஒசை — தாம் உரை செய்கின்றது: ஒரு தையல் வரும்’ என்கு. கோ மனும், அத் திசை குறித்து, எதிர் விழித்தான்.

தன் பக்கத்தில் வந்து நின்ற சூர்ப்பனகையை ‘யார்’ என இராமன் வினாவுதல்.

‘திது இல் வரவு ஆக, திரு! நின் வரவு; சேயோய்! போத உளது, எம்முழை ஒர்ப்புணியம் அது அன்றோ? ஏது பதி? ஏது பெயர்? யாவர் உறவு? என்ருள் வேதமுதல்; பேதைஅவள் தன் நிலை விரிப்பாள்;

இராமன் சூர்ப்பனகை உரையாடல்;

‘பூவிலோன் புதல்வன் மைந்தன் புதல்வி; முப்புரங்கள் செற்ற

சே—வலோன் துணைவன் ஆன செங்கையோன் தங்கை; திக்கின்

மா எலாம் தொலைத்து, வெள்ளிமலை எடுத்து, உலகம் மூன்றும் காவலோன் பின்னை; காமவல்லி ஆம் கன்னி’ என்றாள்;

அவ் உரை கேட்ட வீரன், ஐயு மனத்தான், ‘செய்கை

செவ்விது அன்று; அறிதல் ஆகும் சிறிதின்’ என்று உணராள். “செங்கண் வெவ் உரு அமைந்தோள் தங்கை” என்றது

மெய்மைஆயின், இவ் உரு இயைந்த பதி இயல்பின்’ என்றாள்;

சாயவன் பணியாமுன்னம் சொல்லுவான், சோர்வு இவரன், ‘அம்

மாயவல் வரக்கரோடு வாழ்வினை மதிக்கலாதேன், ஆய்வுறு மனத்தேன் ஆகி, அறம் தலைநிற்பது ஆனேன் தீவினை தீய நோற்றத் தேவரின் பெற்றது என்றாள்.

இமையவர் தலைவனையும் எளிமையின் ஏவல் செய்யும் அமைதியின், உலகம் மூன்றும் ஆள்பவன் தங்கையின், சுமையுறு செல்வத்தோடும் தோன்றலை; துணையும் இன்றி தமிழைய நீ வருதற்கு ஐத்த தன்மை என்? தையல்! என்றாள்;

‘எழுத அரு மேனியாய்! ஈண்டு எய்தியது அறிந்திலாதேன், முழுது உணர் முனிவர் ஏவல் செய் தொழில் முறையின் முற்றி,

பழுது அறு பெண்மையோடும் இமையும் பயனின்றி ஏசு, பொழுதொடு நாளும் வானா கழிந்தன போலும்’ என்றாள்.

(வளர்ச்சி பக்கம் 11)

அண்ணா கோப்பித் தொழிற்சாலையின் ஆசிச்சேய்தி

கலைக்கொரு கலைக்கண்!
கருத்திற்கொரு கலைக்கண்!
கற்றவர்க்கு ஒரு கலைக்கண்!
மற்றவர்க்கும் ஒரு கலைக்கண்!
அக முக மலர்ந்து
நீடு வாழ்க என வாழ்த்துகின்றோம்.

அண்ணா கோப்பி

அண்ணா தொழிற்சாலை, இணுவில்

ANNA INDUSTRY, INUVIL

தொலைபேசி: 7412

உலக அரங்கில் உயர் தமிழ் நாடகம்

(9-ம் பக்கத்து வளர்ச்சி)

*நிந்தனை அரக்கி நீதி நிலை இலாள்: வினை மற்று எண்ணி வந்தனர் ஆகும்' என்றே வள்ளலும் மனத்துள் கொண்டான்;

*சந்திரி! மரபிற்கு ஒத்த தொன்மையின் துணிவிற்கு அன்றாள்;

*ஆரண மறையோன் எந்தை; அருந்ததிக்கு கற்பின் எம்

மோய், தாரணி புரந்த சாலகடங்கட மன்னன் தையல் போர் அணி பொலம் கொள் வேலாய்! பொருந்தலை இகழ்த்தரு ஒத்த காரணம் இதுவே ஆயின், என் உயிர் காண்பேன்' என்றான்;

இலக்குவனாலை சூர்ப்பயானை முக்கு முதலியன அரிபடல்

'நில் அமடி' என, கடுகினன், பென் என நினைந்தான்;

வில் எடாது, அவள் வீங்கு எரி ஆம் என விரிந்த சில் வல் ஒதியைச் செங்கையில் திருகுறப் பற்றி, சூலில் ஈர்த்து, உதைத்து, ஒளி கிளர் சுற்று வான் உருவி, ஊக்கித் தாக்கி, 'விண் படர்வேன்' என்று உருத்து எழுப்பான்;

நூக்கி, நொய்தினில், 'வெய்து இழையேல்' என நுவலா, முக்கும், காத்தம், வெம் முரண் மூலைக் கண்களும்;

முறையால் போக்கி, போக்கிய சினத்தொடும், புரி குழல் விட்டான்.

வேலாயு இலக்கிய இலக்கணங்கள்:

சுத்த நூலின் ஒரு பகுதியான தொகை நூலில் அங்க அசைவு மெய்ப்பாடு ஆட்டமாகி பின் எப்படி இசைக் கூத்தாகி கலை இயக்கமாகிறது என்பதை இனிய ஓயியமாகப் பேசப்படுகிறது. சுவை நூலின் சுவைகளை வகுத்துத் தொகுத்துக் காட்டிய சாத்தனார், இவன் தொகை நூலில் கலைகள் அடியாகப் பிறந்த கூத்துக்களைத் தொகுத்தும் வகுத்தும் காட்ட முற்படுகிறார்.

முதலில் வழிமுறை கூறப் படுகிறது. முதல் எட்டுக்குத் திரங்குகளில் கூத்துக்களின் பொது இயல் பரிணாமத்தைப் பொதுவாகவும், ஒன்று பது முதல் பதினேழு குத்திரங்கள் வரை இறைவனது கூத்தினை விருந்து இப்பொதுஇயல் பொதுத் தன்மைகள் வளர்ந்த வரன்முறையையும், பின்னர் பதினெட்டு முதல் முப்பத்தா எட்டு வரை இறைவனுடைய நூற்றெட்டுக் கூத்துக்களைப் பற்றியும், அப்பால் முப்பத்து தொன்பது முதல் ஐம்பத்து நான்கு வரை இறைவன்ஆடிய நூற்றெட்டுக் கூத்துக்களில் முக்கியமான பன்னிரு கூத்துக்களையும் இப்பன்னிரு கூத்துக்களின் வழி வந்து, மக்களிடம் பரவிய பன்னிரு வகையான கூத்து நெறிகளையும் வரியிட்டுக் காட்டுகிறார்.

- 1: ஆட்டம் கூத்தின் அடிவாரம்மே.
- 2: ஆட்டம் பாட்டம் அவிரயம் என்ன மூலகை என்பது கூத்தின் முறைமை.
- 3: ஆட்டம் பிறந்தது பாட்டம், பாட்டம் அதனிடையே பிறந்தது அவிரயக் கூத்தே.
- 4: தனிமை துணைமை இணைமை பன்மை கதைக்களி காப்பியம் கூத்துஅறு வகையே.

5. ஆட்டம் தட்டாம்; பாட்டம் பண்ணும் பாப்புக் கூத்தின் அவிரயம் என்ப.

6: ஆட்டம் அகமாம்; பாட்டம் சுவையாம்' கூத்துநிழை எனக் கொண்டனர் புலவர்.

7. ஆட்டம் உடலாம்; பாட்டம் முகமாம்; கைஅவி நயமாக் காட்டினர் ஆமே.

8. முன்னது வேராம்; பின்னது கனியாம்; நடுவது மரமா நாடிவார்' என்றார்.

9. ஒம்எனும் உடலும் உயர்சிவம் ஆட்ட ஆம்பல கூத்தும் அவயயில் போந்த

10. அவ்வல் இம்மும் அழகுதல் கூத்தே.

11. அகரச் சொக்கத்து அதன்வழி ஆட்டம்

12. உகரச் சொக்கத்து உயிர்த்தது பாட்டம்.

13. மகரச் சொக்க வழி அவிரயம் நயமம்;

14. அகரத்து அல்லியம் அதன்வழித் தானம்;

15. உகரந்து எல்லியம் அதன் வழிப் பண்ணே

16. மகரப் பல்லியம் வளர்த்தது பாட்டமே;

17: தாளம் பிறந்தது தன்னுமை; தன்னுமை ஆளம் பிறந்தது பன்மூசை, அவைதமுள் கூடிப் பிறந்தது யாப்பின் கோப்பே;

விளக்கக் குறிப்புகள்:

1. ஆட்டம் என்பது அசைவு. சிற்தோ பெரிதோ, முக்கியமோ அமுக்கியமோ, எல்லா அசைவுகளும், இசைவுகளும் இயக்கங்களும் செயல்களும் இவ்வொரு சொல்லில் அடங்கும். உணர்ச்சிமிடும் பொது இயல்பாகவே மனிதன் தன்னை மறந்து தன்னை தானாகவே தன்விச்சையின் ஆட்காரம் ஆகி கிறான். எவனை? உள்ள எழுச்சியால் உடல் ஆடுகிறது. ஆதியில், இவ்வாட்டம் வெற்று ஆட்டமாய் இருந்தது; இதன் வரம்புகள் வகுக்கப்படவில்லை! இலக்கணங்கள் ஏற்படவில்லை; இயல்புகள் வரையறை செய்யப்படவில்லை. பின்னர், சிறிது சிறிதாக இவ்வாட்டங்கள் பண்பட்டன. அவை கத்தி திருவிளக்குகளிலும், வீர வெறுவாட்டங்களிலும் மக்கள் தனித்தனியாக வகுத்துக் கண்களில் அடிப்பாடி ஆனந்தப் பட்டார்கள். மிமிப்பி பழைய சரவத்திலேயே எசிப்பது, கிரீஸ், ரோமா புரி, இந்தியா, சைனா முதலிய நாடுகளில் இந்தகைய விழாக்கூத்துகளும், சமய நாட்டியங்களும், வழக்கத்தில் இருந்தன. இவைகளின்மீறே நாட்டிய நாடக இலக்கணங்கள் பிறந்தன. எனவே ஆட்டத்தைக் கூத்திற்கு அடிவாரமாகக் குறிக்கிறார். மற்றும், அடிவாரம் என்பது கல்பிவாரம் மட்டுமன்றே; சங்கீதத்தில் அடிவாரம் என்பது பாட்டின் எல்லா அடிகளும் ஓர் அளவையில் வருவது. அடி என்பது அடிப்படை; வாரம்பு என்பது ஒழுங்கு. எனவே, கூத்தின் அடிப்படையான

ஒழுங்கு முறைக்கு அடிப்படையானது வெற்றசைவுகளின் ஆட்டமே என்கிறார்.

2: ஆட்டம் தோற்றிய காலிலேயே பாட்டமும் தோற்றியது, தன்னச்சையாகத் தானாக ஆடிய மனிதன், தன்னச்சையாகத் தானாக கூப்பாடினான். இப்பாட்டு வெற்றிசையாய் இருந்தது. பின்னர் சிறிது சிறிதாக இசைக்குச் சரங்கள் ஏற்பட்டன. சருதி உண்டாயிற்று. சீதம் உற்பத்தியாயிற்று. ஆட்டம் புக்தாயது போலவே ஓசை இசையாயிற்று. இதுவேயே சாத்தனார் 'ஆட்டம் பிறந்தது பாட்டம் என்கிறார்.

ஆட்டம் வெறுஞ்சொக்கக் கூத்தாய். சுத்த நிருத்தமாய் இருந்தது, அந்த ரங்க அக பாகங்களும், ரவானுபவங்களும், அவ்வதா விகாரங்களும் அதனோடு சம்மேளனமாக வில்லை. பாட்டும் வெறும் பண்ணும், இசையாய், இசையின் ஏழு (சரி க ம ப த நி) இசையால் மட்டும் விளங்கியது. இவ்விசை பொருள் வாய்க்கும் பன்சொற் கோவைகளாய் மலரவில்லை.

சிறிது காலம் சென்றது; வெற்று இசைப்பாட்டு. பொருள் பொதிந்த வார்த்தைகளின் வரிசைப்பாடான யாப்புச் செய்யுள் ஆயிற்று. இதன்பிறகு அந்த பாடல்களை அழகங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தும் அவிரயக்கூத்து பிறந்தது. இதனால் தான், போதும் 'யாப்புக்கூத்தின் அவிரயம் என்பது', என விளக்குவதும், அல்காவது ஆதியில் அசையாயிருந்து உணர்வின் மெய்ப்பாடு வெற்று ஆட்டமாய் இருந்தது; பாட்டும் வெற்று பண்ணும் பொலிந்தது; ஒன்றடியாக ஒன்று பிறந்தது. ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்தது. வெற்று இசைக்கேற்ப வெற்றுசைவு வீரியம் கொண்டது. விறலுற்று எழுந்தது; விப்புக்கூட்டியது; எல்லாம் இவ்விணைப்புப் பூர்த்தியாகவில்லை; முழுமை அடையவில்லை. பூரணத்துவம் பெறவில்லை; ஏதொகுறை இருப்பது போலத் தோன்றியது. ஏன் எனில், உயிர் இருந்தது; அதன் உயிர்ப்புத் தெளிவாக வெளிப்படவில்லை. உள்மம் இருந்தது; அது உடல் மூலம் உருப்பெறவில்லை. உணர்ச்சிகள் இருந்தன. அவை உரைகளாக உணர் த்தப்படவில்லை, சொல்லும் பொருளும் சுவையையும் பாவமும் சந்தவரிசையுடன் சேர்த்தன. வெற்று ஸ்வரக் கோப்பாய் இருந்த பண்ணை சைப்பாட்டம், சொல்லும் பொருளும் சுவையுமாய் வண்ணம் செறிந்து பாட்டலாய் மாறியது. எல்லாமே மாறிவிட்டன; நாட்டிய நாடக மார்க்கங்கள் சீர்பெற்றன; வெற்றுட்டம் சுவை ஆட்டம் ஆயிற்று. வெற்று இசைக் கருத்து இசையாகக் கனிந்தது. ஒரு சுவை எட்டுக் சுவையாகி அமைதிச் சுவையுடன் ஒன்பதாகியது. அங்க அசைவுகள் முக பாவங்கள்; கை வீச்சுகள். விரற்குறியீடுகள் யாவும் அர்த்தம் நிறைந்த அவிரயங்களாயின. சீரே

வார்த்தையில் கவிதை பிறந்தது. கலையும் பிறந்தது; கருத்துக்கள் தோன்றின. சைர்முத்திரைகளும் தோன்றின. இதுவே வேராகிய ஆட்டத்தினின்றும் கனியாகிய அவிரயங்களைப் பாட்டாகிய மரம் (அர்த்த பாவமாகிய வார்த்தைகள் கிளைகள் பெற்று) உற்பத்தி செய்வதாக (கூ: ஆ: 8) 'முன்னதுவேராம் பின்னது கனியாம்; நடுவது மரமா நாடிவார் முன்னேர்' என்று சூத்திரித்துள்ளார். மற்றும், புறநடை இயலில், 'ஆட்டமும் கூத்தும் அணைசொற் பொருள் சேர், பாட்டு இயல் விளக்கி பயன் உற நனவே' (கூ) என்று வெளிப்படையாகவே இக்கருத்தை வெளியிடுவது காண்க. இதற்கு முன்னே தோன்றியதெனக் கருதப்படும் தொல்காப்பியம் - மெய்ப்பாட்டியல்:

பண்ணைத் தோன்றிய என்னான்கு பொருளும் கண்ணிய புறனே நால் நான்கு என்ப. 1. நகையே அமுக்கைஇனி வால் மருட்கை அச்சம்பெருமிதம் வெகுளி அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாட்டு என்ப. எள்ளல் இளமைபேதமை மடன் என்று உள்எப்பட்ட நகைநான் கென்ப. இளவே இழுவே, அசைவே வறுமையென விளிவுஇல் கொள்ளகை அழகை நான்கே. மூப்பே பிணியே வருத்தம் மென்மையோடு யாப்புறவந்த இளிவரல் நான்கே புதுமைபெருமை சிறுமை ஆக்கமொடு மதிமைசாலா மருட்கை நான்கே. அணங்கே, விவங்கே, கள்வார், தம்மிறை எனப் பிணங்கள் சாலா, அச்சம் நான்கே (பயப்படற்குரிய அடிப்படைப் பொருள்கள் நான்கு) கல்வி, தறுகன், புகழ்மை, கொடை என சொல்எப்பட்ட பெருமிதம் நான்கே (பெருமைக்குரிய நான்கு அடிப்படை உணர்வுகள் கதாநாயகனுக்கு கண்டிப்பாய் இருக்க வேண்டுமென்று கதாசிரியன் கற்பனை செய்வது) உறுப்பறை, குடிக்கோள், அலை, கொலை என்ற வெறுப்பின்வந்த வெகுளி நான்கு. (கோபம், வர ஒத்தாசை செய்யும் நான்கு அடிப்படைச் செயல்கள்) செல்வம் - புலனே - புணர்வு - வினையாட்டு - என்று அல்லல் நீத்த உவகை நான்கே. (மகிழ்ச்சிச் சுவைக்குரிய பொதுவான அடிப்படைப் பொருள்கள்)

மேலும் இதற்குரிய விளிவுரை - விளக்கம் - உவமை - உலகியல் - எல்லாவற்றையும் விளகிற் பெருகும் - காலம் பறக்கும், பரிதிமார் கலைஞர் அவர்கள் 'நாடகவியல்' எனும் இலக்கண நூலில் கலை நூட்பங்களின் பல துறைகளையும் நயங்களையும் இன்னும் துணுக்கமாக அணுக்கமாகக் (வளர்ச்சி பக்கம் 12)

வள்ளுவர் கருத்தை

(7-ம் பக்க வளர்ச்சி)
காட்டும் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணத்துவரும் 17 ஆம் பாய்லுள்ள தளவுச் செடிகளின் பெரும் பழி அது நல்லோர் முன் தலை தூக்க முடியாதபடி சண்டுத் தளவால் காட்டப் படுவதை நினைக்கும் போது வள்ளுவர் பெருமான் தந்த சிறு குறட்பாவின் பெரும் கருத்து நமக்கு நல்ல அறிவு ஊட்டுகின்றது. கலைக்கண்ணோடு காவியந்தந்த வரே கவிஞர்நிறை யாயவர். அவர் வாழ்க!

இலக்கியமும்.....

(7-ஆம் பக்கத்து வளர்ச்சி)
உண்மைகளையும் இளங்கோவடிகள் தாயியற்றிய சிலப்பதிகாரம் என்ற ஒப்பற்ற காப்பியத்தில் நயமாக உரைக்கின்றார். பரித்தோர்க்கு உணவிட வேண்டும் என்ற நல்லறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடு நம் நாடு. 'தானத்திலே சிறந்தது அன்னதான்' என்ற பழமொழி இவ்வண்மை உணர்த்துகின்றது. அன்னதானத்தின் மாண்பை அழகுறப் பாடுகின்றது மணிமேகலை என்னும் காப்பியம்.

'மணிதனி குரலத்து னார்போர்க் கெல்லாம் உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே' 'பாரகல் அடக்கலும் பசிப்பினி அறுக என ஆதிரை இட்டான் ஆருமிர் மருந்தென்' 'மக்கள் தேவர் என இரு சார்க்கும் சித்த முடிவின் ஓற்றம் உரைக்கென் பரிப்பிணி தீர்த்தல் என்றே அவரும் தவப்பெரு நல்லறம் சாற்றினர்' - மணிமேகலை

விடு சிறிய குடும்பம், நாடு நடுத்தரக் குடும்பம், உலகம் பெரிய குடும்பம். வீட்டுக்குடும்பத்தில் சகோதர பாசத்தோடு வாழ்கின்ற நாம், உலகக் குடும்பத்திலும் அதே உணர்ச்சியோடு வாழக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மக்கள் அனைவரும் நம் உடல் பிறந்தவர்கள் என்ற நகைமையப் பற்றும் பாசமும் நம் உள்ளத்திலே ஏற்பட்டால் வெறுப்பு இருக்காது; விருப்பு இருக்கும்; பகை போகும், அன்பு அரும்பும் தீமை மாயும், நன்மை பெருகும். போர் நீங்கும், அமைதி நிலவும். உலக சகோதரத்துவத்தை உள்ளங்கள் நெல்விக்களிபோல வளக்குகின்றது இராமாயணம். குகன், சக்கிரவன், வீட்டணன் ஆகியோரைத் தீர்ப்பிறந்த வர்களாகப் பாச உணர்வுடன் மதித்துப் போற்றின இராமன், உலக சகோதரத்துவ உணர்வு கம்பர் காப்பியத்தின் கருவுலமாகவும் உயிர்நாடியாகவும் இருப்பதைக் காணலாம்.

குகனோடும் ஐயரனோம் முன்புபின் குன்று குழுவான் மகனோடும் அறுவ ரனோம் எம்முறை யன்பின் வந்த அகனாம் காதல் ஐயு! நின்றுநெடும் ஐயு ரனோம்; புலருங் கானத் தந்து புதல்வரற் பொலிந்தது நூந்தை - கம்பராமாயணம்

இலக்கியம் படிப்பதற்குப் பேரின்பம் அளிக்கின்றது; வாழ்க்கைக்கு நேரடியாகத் துணைபுரியும் வழிகாட்டியாகவும் கருத்துக் கருவுலமாகவும் அமைகின்றது.

நெஞ்சம் சிலிர்க்கும் இதழ்கள்

— ஆசி.செல்வன் —

கைகள் கலந்து காலமுதல் மாலுவரை கண்டு இனித்த கனவு நிழலாகி மைகண் நீரில் மலைந்து கலைகிறது மாதம் பலவாய் மனது குமைகிறது கொய்யும் பூக்கள் கொடியின் பிரிவாலே கூட்டில் இருந்து தடிக்கும் சிறுகுயில்போல் செய்யும் நினைவு சரியல்ல; உன் பிரிவு சேர்க்கும் துயரம் செவியில் ஒலிக்கிறது... 1

மாங்காய்த் துண்டை மறைவாக உள்வைத்து எச்சில் படாமல் கடித்துத் 'திண்டைவும்' 'வாங்கில்' அருகருகே வையத்து வர்புகளை வாங்கி அளந்து வயிறுநாய்ச் சிரித்ததுவும் ஒலி வளர்ந்த புரியமரத் தோப்பினுள்ளே ஓசைப் படாமல் 'இனித்துக்' கவித்ததுவும் ஈங்கில் உலகத்து இனிய அனுபவமாய் இதயம் சிலிர்க்க இசையாய்க் கலைகிறது. 2

பகிவி நினைவேன் உள்ளத்துப் பலகணியில் பசுமை உணர்வைப் யாய்ச்சிக் கலைகிறது கண்ணம் அறியா வயதில் ஒருநாளான் காதல் திருவிட்டில் வந்து களித்ததுவும் உளும் இதயத் தினைவு அதன்பின்னே ஒங்கி உலகாந்து உணர்வைக் கலக்குவதும் துளும் இதயக் கடலில் அலைகளெனத் தோன்றி உணர்வைத் துவைத்தல் நீபறியாய். 3

இன்ப நினைவை இதயத்தே தேக்கிவைத்து இலிய உணர்வுகளால் குளிர்ஞ் சிறுமலரே! அன்பு குலுங்க அணையும் கனவோடு ஆசை மலர்க! அவ்வழியே கனிகின்ற சினை இதழ்கள் குழைந்து சிலிர்த்திடுக செழுமைக் கண்ணங்கள் கவையில் விழித்திடுக 'என்ன' என எழுமுன் எழுச்சி நிறைவுறுக ஏனோ இனியுன் எதிர்காலம் பூத்திடுமே. 4

காதல் தருகின்ற கவிதேர் வாழ்விலே கண்கள் மலரக் கனிதல் நிறைவுநரும் மோதல், முனகல் முகிழ்தல் ஆதியன மோன நிலையில் முழுதும் உனக்கென்று ஈதல் அவனின் இனிய செயலென்றால் இன்ப விடிவு இனியுன் பக்கந்தான் நாதம் கலக்க நறிய கனவுகளை நாளும் சுவைத்து நதியாய்ப் பெருகிடுக! 5

ஓசை நிறைந்த உலகத்து இன்பங்கள் ஒன்றும் படியுன் உள்ளம் கனிகையிலே ஆசை பலவும் பிறக்கும் அவையெல்லாம் அன்பு சிறக்க அமையும் ஒளிமலர்கள் நேசம் பிறக்க நெடும்கலாய் வாழ்க்கையிலே நெஞ்சம் சிலிர்க்கும் இதழ்கள் அவையாவும் பாசம் கொடுக்கும் பரிசு; பனிமலராய்ப் பாரயும் உணர்வு செறிந்த பல்லுகவே. 6

ஊக்குவிப்போம்

ஓவ்வொரு மாதமும் 23 ஆம் திகதி கலைக்கண் வெளியாகும். கழக மன்றச் செய்திகளை முதல் மாதத்தின் 23 ஆம் திகதி தொடக்கம் மறு மாதம் 5ஆம் திகதிக்குப் பிந்தாமல் அனுப்பி வைக்கவும்.

ஆசிரியர்: "கலைக்கண்" 23, டேஸிட் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

இப்பத்திரிகை, யாழ்ப்பாணம், சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப்பெற்று, யாழ்ப்பாணம், டேஸிட் வீதி, 28 ஆம் இலக்கத்திலுள்ள திரு. ச. பெண்டிகர் அவர்களால் வெளியிடப்பெற்றது. ஆசிரியர்: புலவர் ம. பார்வதிநாதசுவாமி. 23-6-74, 3/92/74

உலக அரங்கில் உயர்தமிழ் நாடகம்

[11-ஆம் பக்கத்து வளர்ச்சி]

காணலாம், நமது காவியங்களில் தொடர் இடமெல்லாம் நவரசங்கள் நாடகம் புரிவதை நயமுறக் காணலாம். நெஞ்சுறச் சுவைக்கலாம், நவரசங்களில் தலையாய பொதுச் சுவையான காதல், வீரம், சோகம் என வாழ்வை ஆட்டுவிக்கும் முப்பெரும் சுவைகளுக்கு மேலும் சுருதி கூட்டும் வண்ணம் பொதுமறையில் உள்ள பல திருக்குறள் அழகாரங்கள் இலக்கியமாகவும், அதேநேரத்தில் இலக்கணமாகவும் அமைந்துள்ள விந்தையை நாம் காணுகிறோம்:

'கண்ணெடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச் சொற்கள் என்ன பயனுமில்.

— (காதல்) 'கைவேல் களிற்றெடு போக்கித்தன் மெய்வேல் பறியாநரும்

— (வீரம்) 'எற்றிற்குரியர் கயவர் ஒன்று உற்றக்கால் தம்மை

தீற்றற்குரியர்க்குரியர் விரைந்து — (சோகம்)

இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ! தமிழ்மறைத்த தலைமகன் தந்த உவமை கூறியோம். தமிழின் உயிருக்குப் புதுமலர்ச்சி தந்த புத்துலகக் கவியரசன் பாரதி எவ்வாறு சுவையுணர்வுக்கு விருந்து பரிமாறுகின்றான் என்பதையும் காண்போம். காதலுக்கு ஒன்ற:

"காற்றுவெளியிடை கண்ணம்மா—உந்தன் காதலை எண்ணிக் கனிகின்றேன் — அமுது ஊற்றினேனெத்த இதழ்களும் — நிலவு ஊறித்ததும்பும் விழிகளும் — பத்து

மாற்றுப்பொன் ஒத்தநின் மேனியும் — இந்த வையத்தில் யானுள்ள மட்டிலும் எனை வேறு நினைவின்றித் தேற்றியே — இங்கோர் விண்ணவகைப் புரியுமே...

இப்படி அங்கம் உருக்குத் தழல் குறைத்துத் தேனாக்கித் தமிழ்க் காதல் தருகின்றான் தண்ணமுதக் கவியரசன். மேலும் பேசுகிறோம்:—

விண்ணொருக்க மாட்டாத விந்தையடா விந்தையடா ஆசைக்கடவின் அமுதமடா! அற்புதநின் தேசம் பெண்மைதான் தெய்வகாமாள்

காட்சியடா: பெண்ணெடுத்தி அங்கு நின்றான் பேருவகை கொண்டு தன் கண்ணெடுகா தென்னாக் கணப்போது நோக்கினான். சற்றே தலைகுனிந்தான்!

சாமி! இவள் அழகை எற்றெதமிழில் இசைத்திடுவேன்? கண்ணர்ண்டும் நினைவியுங்கும் அதிசயத்தைக் கூறுவனே?

யிளவிறியில் மிதந்த கவிதை யெலாம் சொல்லில் அகப்படுமோ? தூயகடர் முத்தைஒப்பாம் பலலிக்கனியிதழில் பாய்ந்த நிலவினையான்

என்றமறத்தல் இயலுமோ? பாரின்மிசை நின்றதொரு மின் கொடி போல் நேர்ந்தமணிப் பெண்ணரசின்

மேனிநலத்தினையும் - வெட்டினையும் - கட்டினையும் தேனில் இனியான் திருத்த நிலையினையும்! மற்றவர்க்குச் சொல்ல வசமாமோ - ஓர்வார்த்தை கற்றவர்க்குச் சொல்வேன் - கவிதைக்கனிபிழிந்த சாற்றினிலே, பண்குத்தெனும் இவற்றின் சாரமெலாம்

எற்றி, யதனோடே இன்னமுதைத்தான் கலந்து, காதல் வெயிலினிலே காயவைத்த கட்டியினால் மாதவள்ளன்மேனி வகுத்தான் பிரமன்என்பேன்.

பெண்ணவனைக் கண்டு பெருங்கனி கொண்டாங்ஙனே நண்ணித்தழவி நறுங்கள் இதழினையே.

பக்கத்திருந்தமணிப் பாவையுடன் சோலையெலாம் ஒக்கமறைந்திடலும் - ஓகோ எனக்கதறி விழ்ந்தேன்!

பின்பு விழித்தது பார்க்கையிலே சூழ்ந்து இருக்கும் பழைய சுவடி எழுதுகோல்

பத்திரிகைக் கூட்டம்- பழம் பாய் வரிசையேலாம் ஒத்திருக்க நாம் விட்டில் உள்னோம் எனவுணர்ந்தேன் அடுத்து வீரத்தைப் பற்றி:-

ஊரவர்தம் திரம் உரைக்கும் தரமாமே! வீரயிலா நாய்கள்- விலங்காம்

இளவரசன் தன்னை மிதித்து தராதரத்தில் இலதாக்கிப் பொன்னை அந்தப்புரத்தினிலே சேர்க்காமல் நெட்டை நெடுமரம் போல்

நின்றுபுலம்பினார் பெட்டைப்புலம்பல் பிறர்க்குத் துணையாமோ! மலர்கள் தோன்றி

மறைவது கண்டோம் மக்களாய்ப் பிறந்தோர் மடிவது தின்னம்! தாய்த்திருநாட்டினைத் தகர்த்திருமிலேச்சரை, மறந்திட விரும்பும்

நாய்என வாழ்வோன் நமக்கல் இங்குளனே? (தொடரும்)

கலைக்கண்ணே!

வாழ்க, உன் பெயர்!

வளர்க, உனது புகழ்!